જૈતુન

ઔર મોહમ્મદ હનિફ

કીસ્સા.

ઉર્દુ ઝબાન ગુજરાતી હરફોંમે.

છાપી પ્રસિદ્ધ કરનાર

બુકસેલર—મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે,

ત્રણ દરવાજા--અમદાવાદ.

અમદાવાદમાં-એમાસાનેચકલે શ્રી નટવર પ્રીન્ટીગ પ્રેસમા ભોગીલાલ નારણદાસ બોડીવાળાએ છાપ્યુ.

આવૃત્તિ ૨ જી. પ્રત ૨૦૦૦.

—:o:—

સંવત ૧૯૭૩ સને ૧૯૧૭

કીંમત ૦-૨-૦

[illegible]

ઝૈતુન ઔર મોહમ્મદ હનીફ.

શુરૂ સાથ નામ અલ્લાહકે બખ્શીશ કરનેવાલા મેહરબાન.

ઇલાહી દો આલમકા કીરતાર તુ, દોનો જગકા પયેદા કરનહાર તુ.
કયા અપની કુદરતસે ખલકત ઝહુર, ઝમીં આસમા ઓર મલાઇક વહુર.
જો ઇનિસાં વજીન્નાત હયે વાં તમામ, કરેં યાદ તુજકો ખુદાયા મુદામ.
તુ વાહીદ અહદ ઓર નરનકાર હયે, ન કોઇ દુસરા તુજ મદદગાર હયે.
સના હમ્દ તેરા હયે બે ઇનતેહા, કરૂં અબ મએં નઅતે નબીપુરનવા.
જો હયેં દોસ્ત તેરે મોહમ્મદ નબી, કયા જીસકે કારન થે ખલકત સભી.
સભોંમેં બુઝરગી તો ઉનકો દીયા, ભી ખતમે નબુવત તો ઉનપર કયા.
શફીઉલ ઉમમ હયેં મોહમ્મદરસુલ, કયા હકને લોલાક જીનપર નઝુલ.
નબીયોં કે સરતાજ સાલાર દીં, મોહમ્મદ નબી હયેં કરો તુમ યકીં.
મોહમ્મદ હયે બેશક શહે અસફીયા, ઉસીકો ખુદાને યે રૂતબા દીયા.
અગર તુ ન હોતા અય મેરે નબી, તો પયેદા ન કરતા મય અફલાકભી.
હબીબ તુજકો મયેંને ઝરોઝે અઝલ, કયા હયે દીયા હયે હમ્દ જુઝ વ કુલ.
નહીં કીસકો મકદુર હએં જુઝ ખુદા, કરે કુછ સીફત ઓર ઉનકી સના.
ખુદા જીસકી તઅરીફ કરતા હએંજો, તો ઇનસાકો તાકત કહાં હએ સુનો.
હઝારાં દરૂદાં હઝારાં સલામ, ઝમાબર મોહમ્મદ અલૈહીસ્સલામ.
બઝાં ઉનકો અહલાદ અસહાબપર, અઝાં બઅદ હઝરત અલીકે ઉપર.
ખુસુસતે અબુબકર સીદદીકપર, બઝાં ઇનકે આદીલ ઉમરકે ઉપર.
અઝા પસ ઇલાહી તુ ઉસમાન પર, અઝાં બઅદ હઝરત અલીકે ઉપર.
બઝાં ફીરતો હસનૈનપર કર નઝુલ, બઝાં ઉનકે ઉપર જો હઝરત બુતુલ.
ઝબાં હીંદવીમેં કરૂં મએં બયાન, બ મુજબ કીસ્સેકે સુનો ધરકે કાન.
દરઅહદે ખીલાફત ઉમરબાન જતાબ, મોહમ્મદ હનીફ બીનઅલી બુતુરાબ.
શીકાર ખેલનેકો ચલે હો સવાર, ચલે ચાર અસહાબ હોકર તયાર.
દો બેટે અબુબકર આલી જનાબ, દો બેટે અથે ઉમ્મર ઇબ નુતખતાબ.
જીલેબદાર મકબુલ થા એક ગુલામ, અમીરકે ચલા સાથ બા ઇન્તેઝામ.
શહેરસે મદીનેકે બાહેર નીકલ, શીકાર ખેલનેકો સો જંગલ જંગલ.
યકાયક જંગલસે ઉઠા યક ગુબાર, ગીરદમેંસે નીકલે એકતાલીસ સવાર,
ઝએતુન પાકદામનવ ચાલીસ કનીઝ, બેટી શાહઇરમકીથી અઝજાં અઝીઝ.
યે પાંચો સવર ઉસકો આએ નઝર, કીઇ એડ ઘોડેકો તબ ઝુદતર.
પોહચી આકે નઝદીક યક આનમેં, લગી કહને યું કર વો મએદાનમેં.
કહો કૌન હો તુમ યે પાચુ સવાર! કે મેરે જંગલ બીચ કરતે સીકાર!

પરીંદા ન પર મારે મુજ હાંક તલ, અગર શેર હો ભાગે મુજ ધાંક તલ.
મગર ઝીંદગાસે હુએ અપને સેર, કે ફીરતે હો મેરે જંગલમેં દીલેર.
મોહમ્મદ હનીફને કયા તબ સવા હું, કે અય સુખ રઅના તુજે કયા મજાલ.

કે મરદોંકા તુ પેહન કરકે લીબાશ, મુકાબીલ હોવે હમસે તુ એ હીરાસ.
કહી કયું તુ જાના ઓરત હું મએં, મુજે કીસ રવીશસે પછાને તુમ્હે!

અમીરને કહા તબ તુ સુન નાઝની, કયા એડ ઘોડેકુ જીસ વખ્તમેં.
કે તીના તેરા થલથલાથા શીતાબ, દોનો પાંવ કાંપેથી અંદર રીકાબ.

કહી ગરહું ઓરત મગર હું બલા, બહોત શેર મરદોંકે કાટી ગલા.
બહોત બાદશાહોં કો મારી હું મઇ, કઇ પેહલવાનાં પછાડી હું મઇ.
શીતાબી તુમ્હીં નામ અપના બતાવ, કે બે નામ મુજ હાથ મારે ન જાવ.

બેટી શાહઝરમકી હું ઝએતુન નામ, કેહવે હઝરા લખફોજ હમરા હમુદામ.
ન રખ અરમાં દીલમેં અમીરકો કહી, તુ કર ઝોર અપના મેરેપર સભી.
અમીરને કહા સુનકે અય દીલરૂબા, મોહમ્મદ હનીફ બીનઅલી મુરતઝા.

હસબ ઓર નસબમે તો મએં પાક હું, વલ ઝોર સાઝીમેં ચાલાક હું.
વલે હમ ઉપર આજતક કીસકા વાર, ન હો તબતલક ના કરે ઉસપે વાર.
યે સુન કરકે ઝએતુનને નેઝા ફીરા, મારા આકે બાલા કમરમેં લગા.

વો લગતે હી નેઝેકે બેહોશ હો, ઝમીંપર ગીરે ખુદ ફરામોશ હો.
અથી ઉસમને હીકમતે હકમગર, કે પાએ ન ઉસવકત ફતહ ઝફર.

હકીકતમેં મઅશુક ઝએતુન થી, અમીરપર નઝલમે વો મફતુન થી.
દીગર નહીં તો અઉરતકો તાકત કહા, લડે ઇબને હયેદરસે આકર યહા.

ગીરે હોકે બેહોશ મોહમ્મદ હનીફ, ખડીથી જો ઝએતુન હોકર હરીફ.
ઉતર અપને ઘોડેસે ઝએતુન બહાલ, લગી કાટને સરકો ખંજર નીકાલ.
જો રખ હાથ દેખી તો કુછ દમ નહીં, કરી તબ મયાંગેવો ખંજરકે નહી.

કે મુરદેકે ખુંસે હો ખંજર ખરાબ, મુએકા ગલા કાટના હયે અઝાબ.
જો મકબુલ ભાગા છુપા કોહમેં, વો ગારયાં હુવા થા કે અંદોહમેં.
બઝાં ચાર સવારોંકો ઝએતું પકડ ચલી બાપકે મુલ્કકો કેદ કર.

કરી જાકે અપને પીદરકો સલામ, કહા શાહને અય દુખતરે નેકનામ.
ગઇથી જો તુ ખેલનેકો શીકાર, સો કયા અવાજ લાઇ તુ કર આશકાર.

અરઝ કીકે અય વાલીદે મેહરબાન, મોહમ્મદ હનીફકો મેં મારી બજાં.
સવાર ચાર ફીર ઉનકે હમરાહકે, પકડ ઉનકો લાઇ હું મેં સાથ લે.

વો બેટા અલી મુરતુઝાકા આથા, શુજાઅત સતી જગમેં મશહુરથા.
સો યક ઝરબ નેઝેસે મારી હું મેં, ઘોડેસે ઝમીપર પછાડી હું મેં.

વઝીરાં કહે મીલકે આ શાહસું, કે હમ માંચ માને ન ઇસ બાતકું.
મોહમ્મદ હનીફકા હયે મશહુર, બહોત ઉનકે હયેગે સે રૂસ્તમકે કામ.

કે જીસ જાપે પેહંચે અલી મુરતુઝા, કુફર તોડ કર દીકા કાયમ કય.
યે સુનકરકે ઝએતુ ગુસ્સે ખાય આઇ, કહી બાપસે યુંચે સોગંદ ખાઇ.
બાં ચાલીસ બાંદીસે હોકર તયાર, મદીનેકે જાનીબકો હોકર સવાર.

અલી મુરતુઝાકા હયે મશહુર નામ, બહોત ઉનકે હોવેગે રૂસ્તમસે કામ.
ફતહ કરકે આઉં તો ઝએતુન નામ, વગર નહીંતો આઉં ન ફીર ઇસમકાન.

યે કેહ કરકે દાખીલ હુએ દરસરાં,
કે અય શાહ અરબકે સીપાહી હયે,

બી ચારોંકા કર ચાર ઘોડે સવાર,
લડાવો ઇસી સાઅત સબ રૈજકું,

આમ્રશાહકે બાતરમેં તબ ઉનકીબાત,
કીએ મસલહત મીલકે ચારોં જને,

ઇસીવક્ત હકને હમેં હયે દયા,
અગર મારે ઉનકો તો ગાઝી કેહલાએં,

હુએ ચારોં અસવાર ઘોડોં ઉપર,
જીધર કૌમ જાફીલપે હેમલા કરેં,

જયસા શેર બકરયોમેં જાકર પડે,
શુજાઅતકે તઈ દેખ શાહે ઇરમ,

વલધીન આયે ટીસીકે યે હાત,
મહેલસે તુરત સુનકે ઝએતુન આઇ,

અગર ઝીંદગી ચાહતે હો તુમ્હે,
વગર ના તો હું મયે તુમ્હારી હરીફ,

ય ચારોંને સુન કરકે ઝએતુંકી બાત,
વો ચારોંકા ઝાં પસ કરી બંદમેં,

કહી ગર હો રુખસતતો જાઉં શીતાબ,
પીદરને કહા હય જીગર ગોશેમન,

તુ લાવેગી વહાંસે મેરેપર બલા,
બજીદ હોકે વહાંસે તો રૂખસત હુઇ,

મદીને કે જાનીબ ચલી ઝુદતર,
ઝરહ પોશ ચાલીમ બાંધી હુએ,

જો મનસેલ ગાયા ઉતર ડોકમે,
કે હુશયાર હો તુમ ઉઠો યા ઇમામ,

સો આવાઝ મકબુલ સુનકર ઇમામ,
અમીર યું કયે થા મયે ખુશ ખ્વાબમેં,

કહા બીરકે મકબુલ અય મહેરબા,
ઝદમ એક નેઝેસે ઝએતુનકે,

કાટા ચાહતીથી તુમ્હારા ગલા,
વોહ યાગેં કો તેરે પકડ ૪ં સે,

ખીજલહોકે તબ દીલમેં હઝરતઅમીર,
આએ ઘરમેં દીલગીર હોકર ઇમામ,

જો બીબી હનીફા અથી ઉનકી માં,
કે દીલગીર કયું હયે યે મેરા પીસર,

કયા અરઝ મકબુલ ખાતુનસે,
બે સુન કરકે બીબીને ગુસ્સા કયા,

કે તેરા પીદર હયે અલી શહ જવાં,
મયે કુસ્તી લડી શાહે બરદાંકે સાત,

અયસે બાપ માંકા તુ હોકર પીસર,

કહા બાદશાહકોં વઝીરોંને આ.
ખુબસુજાઅમમને મરદહયેંગે અજુબ.

સીલહ ઓર સંજાક સબ કર તયાર.
તમાશા દેખો ઉનકા લઇ મોજસું.

દીલાચાર ઘોડે ઓર હથયાર હાત.
ઘોડે ઓર હથ્યારાં હમારે કને.

હે લાઝમ કરે કાફરોંસે ગીઝા.
મરેગરતો દરજા શહાદતકા પાએ.

કયા હમલા કુફરાંકી રૈજપર.
ગુરેઝાં હો કુફફાર ગીરગીર મરેં.

ઇસીતરહ યે ચાર ચારાં લડે.
પકડનેકો ઇનકે કયા તબ હુકમ.

પકડના ઉન્હોકા હુવા મુશકીલાત.
દીલાશા ઉન્હોંકો કહી દીલ લુભાઇ.

તો ઘોડે વ હથ્યાર લાઓ હમેં.
હયે કીસતોર મારા મોહમ્મદ હનીફ.

બી હથ્યાર ઘોડે દીએ ઉનકે હાત
આઇ વહાંસે જલદી પીદરકે કને.

મદીના ફતેહ કરકે આઉં શીતાબ.
કે ઉસ મુલ્લકે લોગ હય કઠન.

અગર તુ ન જાવે તો હયેગા ભલા.
બજનુ ચહેલ બાંદી ન હમરાહકોઇ.

ઝરહ ઓર બખતર સબી પેહનકર.
મુસલ્લા હો અસવાર અમરાહ હુઇ.

પુકારા અમીરો વો અંદાહસે.
દીશાજાંશે મયે હું તુમ્હારા ગુલામ.

આએ હોશમેં ઉસકા સુનકર કલામ.
મુજે કયું જગાયા તુ ઇમ બાઝમેં.
કે બેહોશ હોકર પડેયે યહાં.

થે બેહોશ હોકર ઝમીંપર ગીરે.
મુવા જાન તુમકો ન કાટી બલા.

બી હથ્યાર ચારોંકો લે છંદસે.
મદીનેકે જાનીબ ચલે ઘરકે ધીર.
ગઇ ઉનકે રૂપકી રૈનક તમામ.
સો મકબુલકો દેખ બોલી તબાં.

હકીકત તુ મુજકો સુના સર બસર.
જોગુઝરીથી શહપર વો ઝએતુનસે.
વહી અપને ફરઝંદકો તબ ના દયા.
મયે બીબી હનીફાહું તેરી અમાં.

લડી સાત દીન ઓર મયે સાત રાત.
ગીરા ઝરમે ઓરતસે હો બેખબર.

હમેં અયસે ફરઝંદસે આતા હયે આર,
યે તઅના ક્યા માંને ઉનકે ઉપર,

યે કેહકરકે માને ક્યા ઉનકે ખ્વાબ,
ક્યા ઝાંન ઘોડેપે હોકર સવાર,

ચલે સાથ મહબુલકો લેકે તબ,
કે ઝએતુ વ ચાલીસ ઉસકી કનીઝ,
વો શાહે ઇરમકોભી લશકરકે સાથ,
છુડાઉ જબ યારોકો મયે બંદસે,

વગરના મદીનેસેં મુંહ ના દીખાઉં,
યે કહેકર ચલે એક ઘોડેકો કર,
જબ બીબી ફનીફા ઉઠી ખ્વાબસે,

કે ફરઝંદ મેરા કહાં હયે બતાવ,
કનીઝક વો બીબીકો યું કર કહી,
વો મકબુલ ઘોડેકી પકડી રીકાબ,

લગી કરને અફસોસ બીસી તથાં,

ન જાનું કે ક્યા ઉસકા હોવેગા હાલ,
કે હયે ફોજ શાહેઇરમ હઝદા લાખ;

યે કેહકરકે બીબીસી હુઇ સવાર;
પેહન કરકે બખતર વો ઘોડા સંવાર,
રવાના હુઇ સુએ મુલ્કે ઇરમ,
પોંહચી ફતઅમંઝીલકો કર એકબાર,

પસઆં ગરદે અસ્વાર ઝાહેર હુએ,
થે ચાલીસ અસવાર ઉસકેકનીઝ વો,

સો આતીથી ચડકર મદીને ઉપર,
નઝરકર જો દેખીલા હયેયક સવાર,
વો ઝએતુંને ઘોડા ઉઠાયા તબાં,

મરે ડરસે જાવેસો રૂસતમ નીકલ,
અગર મરદુમીકાહયે તુજમેં અસર,
કહા ઉસકો બીબીને સુનકર બહાલ,

કે મરદો કે હથ્યાર બાંધે કમર,
તુજે હયે લાઝીમ કે ચરખા પકડ,
કહી કીસવઝઅસે પેહચાને મુજે,

કહી જબકે આઇથી ઘોડા ચલા,
તબી મંને જાના કે ઓરત હવે તું,
તોઝ એતુન બોલી અગરચે હું ઝન,

યો કેહકરકે શમશીરકો ખીંચ કર,
બીબીને સીરપર પરલીયા ઉસકા વાર,
ઝખમ ચાર ઉંગલકા સરમેં લગા,

ચકર ખાકે બીબી હુઇ કીસલમંદ,
તો લાચાર હોકર કહી ગુલજલા,
અમીર જાતે જાતે કીયા તબ બીચાર,

કેહાથોસે ઓરતકે હો ખ્વારોઝાર.
અમીરકે જીગરપર હુવા કારગર.

મોહમ્મદ હનીફયું ઉઠે તબશીતાબ.
સીલહ પેહને સંજુક હોકર તયાર.

કસમ ખા કયા અહદદીલમેં યુંતબ.
મયે લાઉ પકડ કૈદમેં ઉસકો નીઝ.
ફતેહકર મુસલમાં કરૂં અપને હાથ.
નબ આઉં મદીનેમેં આનંદસે.

મેરે બાપમાં કન મયે ફીકર ન આઉં.
તરફ મુલ્ક શાહે ઇરમકી મગર.
પુછી અપની લોંડીકો બેતાબસે.

કીધરકો ગયા બાટ મુજકો દીખાવ.
અમીર સવાર હોકરગએ હયેંઅમી.
ગયા હયે અય ખાતુન અલી જનાબ;

કે તાઅનેશ મેરે ગયા બેગુમાં.

વોજાન અપન દેવેગા બે કીલોકાલ.
વોઝએતુ કે સબ મુલ્કમેં હયે સોઘાક.

ફીરા લાઉ ફરઝંદમેં અપના નઝાર.
ચલી ઝુદતર તબ વહી સવાર.
વો ઘોડેકો દોડા વહી દમબદમ.
ઉડા રબરૂ ઉનકે ગરદો ગુબાર.

એકતાલીસ અસવાર બાહેર હુએ.
વાંઝએતુ ન પાકદામનઅથીબાતમીઝ.

પડી ઉનકે બીબી હનીફા નઝર.
ચલાતા હયે ઘોડેકો બે ઇખત્યાર.
કહીકૈન અયસા હયે તું અય જવાં!

તું યહાંકૌન આતા હયે મેરેપે ચલ.
તું કર વાર અવલ તો મેરે ઉપર.
કે અય બે મુરવત તુજે કયી મજાલ.

મુકાબીલ હો મરદોકે તું આનકર.
કાંત સુત ઘરસેં રહે બેઠકર.
કે ઔહત હું જાની તું કયું કરમુજે.

રીકાબ ખાઇ જુબીશ વસીલાહાલા.
આબસ મુજ સેકરતી હયે તું ગુફગુ.
વલે મૈ હુ મરદોંકી ગરદન શીજ.

લગાપ્રવો બીબીકે સરકે ઉપર.
સીપર કાડકર હોગયા હેગા પાર.
લહુ તબ ઝખમમેસે બેહેને લગા.

તબી ઉનપે ઝએતુને ડાલી દમંદ.
ઈલાહી મેરા લાજ રખ તું ઇતાહ.
લગા કરતો અફસોસ હો બેકરાર.

મબહા મેરી માં મેરે વાસ્તે, | વો નીકલી અકેલી મેરે વાસ્તે.
અમીરને કહા તબ તો મકબુલકો, | અય મકબુલ સુન તું મેરી બાતકો
આયે દીલમેં મેરે હયે અયસા ફીકર, | ઇસી ટેકડેપર તું ચડકર નઝર.
ચઢા ટેકડેપર વો હબશી ગુલામ, | નઝર કરકે દેખા કહા યા ઇમામ.

કે મા પર તેરે ડાલી ઝએતું કમંદ, | કહા કે કયો ચાહતી ઉનકો બંદ.
સીતાબીસે પોહંચે મદદકો અમીર, | વગર નઇતો ઉનકો હે કરતી અસર.
અમીરને કયા એક ઘોડેકે તબ, | પોહંચે એક લેહઝેમેં જાકર વહી.
કમંદ કાટ તલવારસે દી છુડા, | પીછે માંકો કર ખુદ હુવા પેશવા.

ગઝબ હોકે બોલી શો ઝએતુ પુકાર, | કે કયુ મુજસે મેરા છુડાયા શીકાર.
તેરા નામ કયા હયે તુ જલદી બતાવ, | યે અસવાર હયે કોન મુજકો સુનાવ.
કહે નામ મેરા હયે મેહમ્મદ હનીફ, | મેં લડનેકો આયા હું હોકર હરીફ.
યે અસવાર હયે સો મેરી માં યે હયે, | કે નીકલી હયે ઘરસે મેરે વાસ્તે.

મે જાધીથી ઝએતું કહી યક સુખન, | ન હોગી મેરીસી કહીં કોઇ ઝન.
તેરી માં બાહાદર બડી પહેલવા, | કે મેર મુકાબીલ ખડી બે ગુમાં.
વ લેકી તુ ઉમ રોઝકા બચ ગયા, | મુવા જાન તેરા ન કાટી ગલા.
વલે તુજકો મુજ હાંથશે અબ મહાલ, | અભી વાર કરતી હું જલદી સંભાલ.
લગી હોને દોનોંમેં તબ કાર ઝાર, | લડે ખુબ દોનોં કરે કારઝાર.

ભી બીબીને ચાદરસે બાંધી ઝખમ, | તયમ્મમ કયા કર દુગાન ખતમ.
સુના જોત માંગી કે અય યા કરીમ, | દે ફરઝંદકો મેરે ફતેહ યા રહીમ.
ઝબરદસ્ત ઔરત બડી હે હરીફ, | કે બેટા તેરા શેરકા હે હનીફ
ફતેહ દે ઉસે રખ તુ મેરી શરમ, | નગર નઇ તો જાતા હે સારા ભરમ.
ફતેહ દી ખુદાને યે સુનકર દુઆ, | કીયા હકર તબ ઉનકી હાજત રવા.

અવલ તીરબાઝીં સો દોનોં કીએ, | બઝા ખીંચ તરવાર હાથમેં લીએ.
અમીરકા નવાર ઉસપે કરતા અસર, | ન હો વાર ઝએતુનકા કારગર.
અમીરકે કહાં તબ યું ઝએતુનકું, | પકડ હાથ મેરા કમર બંદ તું.

તુ કર જોર ઘોડેસું મુજકો ઉડા, | બઝાં મૈં ઉઠાઉં યે શરત હે કયા.
ઝએતુ તબ કમરગે બજોર હાથ ડાલ, | કીયા જોર ચેહરા હુવા ઉસકા લાલ.

અમીરને કીયા ચુસ્ત તબ ઝીન કું. | સંભાલે અપસકો હે હર હાલસું.
બઝાં હાથ ઉસકી કમરમં દીયા, | પકડકર કમર એક નઅરા કીયા.
વહી ઝીનસે સરકે ઉપર ઉઠા, | ફેંકા તબ વો ઝએતુનકો દર હવા.

પુકારી હે બીબીને તબ ઝુદતર, | અય ફરઝંદ ઉસકો તુ જલદી પકડ.
અગર યે ઝમીં પર ગીરેગી કભી, | તો મેં દુધ તુજકો ન બખશાઉંગી.
યે સુન કરકે ઝીલેં અમીરને ઉપર, | ઉતારે ઉસે તબ ઝમીંકે ઉપર.
વોઝએતુન બોલીઅય સાહેબ તમીઝ, | દીલોજાંસે હુ મૈ તુમ્હારી કનીઝ.

મૈંમ અપને દીલમેં એહદ યુ કીવા, | જો મુજકો પછાડે વો ખવીંદ મેરા.
અમીરને કહા તુ મુસલમાન હો, | શીરક ઔર કુફરશે તુ બઝર હો.
સદક દીલસે ઝએતુન કલમાં કહી, | ભી ચાલીસ કનીઝાં મુસલમાં હુઇ.
અમીરને કહા માકો ઝએતુ કો સીત, | લેજાઓ મદીનેકો અય નેક ઝત.
મૈંને શીરકે આનેકી ખાઇ કસમ, | મે જાઉંગા હર મુલક શાહે ઇરમ.

મુસલમાં કરૂ ઔર યારી છુડાઉં, | નભી મૈં યદીનેમેં આ મુંહ દીખાઉં,
કહા દીલમે ઝએતુન શાહ ઝોર હે, | મુબાદા દગા મરી માંસે કરે.

યે નામુસલીમ ઇસકા નહીં એતબાર, દોનો હાથ બાંધે હૈં કર ઉસ્તવાર.
કીએ માંકે હમરાહ સબકે તઇ, બી ચાલીસ કનીઝોંકો બાંધા વહી.
મદીનેકે જાનીબ રવાના કીએ, અપે રાહે શાહે ઇરમકી લીએ.
વો બીબી હનીફા ઔર ઝએતુ નસી, મદીનેકે જાનીબ ચલે હૈ સભી.
યકાયક જંગલમેં કીયા જા ગુઝાર, વહાંકા શહીનશાહ ખેલેથા શીકાર.
વો ઘોડા ઉઠાયા થા એક શેરપર, આગે ઉસકે ભાગેથે દો શેરનર.
યકાયક પડી શાહકી ઉનપર નઝાર, વો ઘોડા ઉડાયા વહીં ઝુદતર.
બંધા દેખ ઇકતાલીસ સવારોકો હાથ, ઔર એક સવારોંકો લે જાતા હૈ સાથ.
કહા શાહ ઝાલીમને બીબીસે યું, કે યે કોન હૈ ઔર હે કોન તું.
કહી મેં હનીફા હું ઝોજા અલી, યે મેરી બબુવા મે લેકર ચલી.
યે ચાલીસ અમવાર ઉનકે કનીઝ, લે જાની મદીનેકો હું ઉનકો નીઝ.
કહા શાહ બહુકો મુજે દે ઇનાલ, ચલીજા તુ ઘર અપને હેકર ખુશહાલ.
સુખન સુનકે બોલી ઉસે બા ગઝબ, મુકાબીલ હુઇ શાહ ઝાલીમકે તબ.
લગાયા વો કાફરને તબ સરપે વાર, ઝખમપર ઝખમસે હુઇ બેકરાર.
કહી યાઇલાહી તુ રખલે શરમ, કે હું મૈં તેરે શેરકી મે હરમ.
ઊઠા વહાંસે ધુંદકાર ગરદો ગુબાર, કે મલને લગા આંખ વો શહેરયાર.
ફરીશતે ફરશકો પકડકર રીકાબ, પોહંચાયા વો બીબીકો ઘરમેં શીતાબ.
હુવા બરતરફ જબવો ગરદો ગુબાર, લગા દેખને હર તરફ શહેરયાર.
હુઇ બીબી ગાયબ સો ઘોડે સંગાત, હુવા ખુશ કે ઝએતું લગી મેરે હાત.
વહીં ઊસકા લશકરથા આયા તમામ, કે મુજરા કીયા આકે સબ ખાસોઆમ.
લગા કેહેને ઝએતુનકો શાહેજહુલ, કે અબ નાઝનીં અબ મુજે કર કબુલ.
કહી ઉસકો ઝએતુ કે અય ખુદસઝાત, કરૂ કયાકે બંધે હે મેરે દોનો હાત.
વગરનહ તામેં દેતી તુજ યહાં સબા, તુ યે બાત કેહનેકા પાતા મઝા.
વઝીરોંને બોલે કે અય શહેરયાર, કે આઇ તેરે દામમે હે યે નાર.
યે નાચાર હોકર કરેગી કબુલ, તું કરતા હૈ અબને હીલેકો કયું ગલુલ.
કીયા આકે યક બાગમેં તબ મકામ, ગીરદ ઊસકે ઊતરા વો લશકર તમામ.
વોઝએતુનઔર ઉસકો ચાલીસકનીઝ, રખા બાગમેં શાહને લાયા તમીઝ.
કીયા આકે માલનને શાહકો સલામ, કહા શાહને અય ઝાલ કર એક કામ.
બુઢી હૈ તુ બને સભી મકરો ફંદ, યે ઔરત જો લાયા હું મેં કરકે બંદ.
તુ કર મેરી ખાતર ઉસે જાકે પંદ, કીસી પકરસે અપને કર તુ ખુરસંદ
તુજે માલો ઝરસે કરૂંગા નીહાલ, મેરેસે મીલા ઇસકો લાકર ઇતાલ.
કીયા અરઝને માલનને શાહસે જવાં, યે હૈં કામ મેરા કરૂંગી બજાં.
બઝાં શાહને બોલા કે અય પીરઝન, જો મૈં જુબ ઇસતરફ હો તેરે કન,
સો ખાનેકા લા ઝુદતર મેરે ધીર, કહિ ઉસનસ્ફ હેમા હાઝીર યે શીર.
હુકમ હો તો અબ ગરમ ગરકેલાઉં, મેં ઔરીસ લાકર તુમનકો પીલાઉં.
કહા શાહને બેહતર તુ જા લાવ દુધ, ગરમ કરકે લાના મેરે પાસ ઝુદ.
બુઢ્યા જાકે વો દુધ તબ છાનકર, જલાને લગી આગ ચુલેપે ઘર,
યકાયક ખ્વાબ ઉસ બુઢીકો આયા, વો સોતે સપતેમેં દેખી હૈ કયા.
પહાડ બાલ સીરકે ફરીશ્તે અઝાબ, વો દાયબમને ખીંચતે હૈં શીતાબ.

બુઢી વાહવેલા કરિ બેશુમાર, કે કયું ડાલતે હેં મુઝે ખીચ નાર.
ગુનાહ કયા હે મેરા જો મુજકો પકડ, લે જાતે હો કયું મુજકો દોજખ અંદર
બુઢી થી ગરઝ બસ કશાકશ મને, પડીરી જહન મકી ગરદશ મને.
બહોત શોર ઓર આહ ઝારી કીઇ, બહોત દરદસે બેકરારી કીઈ.
ન આયા મદદ કોઇ લાતો મતાત, ન ઉઝાને ઉસકી સુનિ કોઇ બાત.
હુઇ ના ઉમેદી કુશે આશકાર, કહિ તબ કે અય પાક પરવરદીગાર.
બચાલે મુઝે અબ કહનુ વકત હએ; અઝાબ મેરેપર બહોત સખ્ત હએ.
બુતોંપર મુઝે અબ કો બાવર નહીં, શીવારે યાવર અબી કોઇ નહીં.
બુઢીકી હુઇ તબ દોઆ મુસતજાબ, મોહમ્મદ નબી શાલવાલા જનાબ.
યકાયક હુવા આકે ઉનકા ઝહુર, ઝમીસે સમાતક હુવા શોઅલેનુર.
અરઝકી બુઢીને કે અય દસ્તગીર, કે દેખેસે તેરે હુઇ દીલકો ધીર.
વો ફરમાએ હું મેં મોહમ્મદ રસુલ. અગર દીન મેરા કરે તુ કબુલ.
તો દોઝખણુમેં તુજકો ન ડાલે કભી. જો કલમા કહિ અપને દિલસે અભી.
વગર નઈ તો છસકર હોગી કબાબ, કરેંગે ફરીસ્તે તેરેપર અઝાબ
તસદ દુકસે કલમા પડી પીરઝાલ, કબુલી મોહંમદકે દીંકો પીલ હાલ.
કહા તબ નબાને બુઢીકો તવાં, કે મેરી બહુ બંદમેં હએ યહાં.
અવ્વલ ઉસકો જાબોલ મેરા સલામ, બઝા બોલ ફરઝંદ અય નેકનામ.
તુખાતરજમ અરખ ઓર દીલકો કરાર, તેરે તઇં છુડાએગા પરવરદીગાર.
બુઢી તુ કીસી તોરસે દે દુઆ, તો ઉસકી જઝા તુજકો દેગા ખુદા.
યકાયક બુઢીકી ગઇ ખુલ જે આંખ, લગી હરતરફ દેખને જહાંક જહાંક.
જો દેખી તો કુછ ખ્વાબકા નઇઅસર, વલેકીન મોઅતર હુવા ઉસકા ઘર.
જબ આયા યકીન ઉસ બુઢીકે તઇ, ચલી આઇ ઝએતું કને તબ વહિં.
પેહછાની કે મેરા સચા હયે પેગામ, વો ખીદમતમેં ઝએતુકી આઇ શીતાબ
ઉસે દેખ ઝએતુન હુઇ બેકરાર, કે કુટનિ યે હએગી જો આતિહયેનાર.
ખતમેં વો માલનને કીતા સલામ, મોહમ્મદકે ઝાંપસ કહી વો સલામ,
મુઝે ખ્વામેં હયે કહે યું રસુલ, કહો બચ્ચેકો પરે નકર દીલમલુલ.
મુસલમાં હુઇ મેં ઊન હાથસે, છુડાઊંગી મેં તુજકો હરધાત્સે.
બીબી સુનકે બોલી હો તેરા ભલા, ખુદા તુજકો ઇસબાતકી દે જઝા.
પહી વહાંસે માલન આઇ ઘરમને, આથા ઝેહર કાતિલ સો ઉસકે કને.
ઝેહર પીસકર દુધકે બીચ ડાલ, ગઇ લેકે વો શાહકને ઝુદહાલ.
દીગર દુધ માલનને શાહસે કહા, મીલાઊંગી તુજસે તેરિ દીલરુબા.
કીઇ અપને દુધસે મે રાઝી ઉસે, દીલાસે બહોત દેકે મયેને ઉસે.
યે મુઝદા ખુશી સુન પીયા શાહનેદુધ, શો પીતેહી શાહકી ગઇ જાન ઝુદ.
માલન આકે બોલી શો ઝએતું કે તઇ, કે મારી હુ મંગે શાહે ઝાલીલકેતઇં.
કહિ મુજ કરમશે છુરિકો નિકાલ, મેરે હાથકે બંદ તુ કાટ ડાલ,
બુઢીને છુરી લેકે કાટી હયે બદ, છુડાઇ હયે ઝએતુનકો કરકે છંદ.
ચાલશોકે બંદ કાટી ઝએતુનને, ગઇ શાહ ઝાલીમકે લાશેકને,
જુદા કરકે સરકો હુઇ પસ સવાર, નિકલ બાગસે યું કહિ હાકબાર.
કે અય ફૌજ ઝાલીમ ખબરદારહો, યે સર આપને ખાવિંદકા હયેદેખલો
યે સુનતેહી લશકર તિસ ઉપર હુવા, પડા સારે લશકરમેં યું ગલગલા.

વઝીરાં જોથે સાથ ઊસ સાહકે, વો તયાર હોકરકે લડને લગે.
વો ઝએતુન તલવાર તબ ખીચકર, કરિ હમલા કુફ્ફારકી ફોજપર.
પછાડી ઉને કાફરાં બે શુમાર, લગે ભાગને વહાં હઝારાં હઝાર.

વઝીરાંને દાંતોંમેં ઊંગલી પકડ, દો હાથોં કો પટકે રાતી બાંધકર.
આગે આકે ઝએતું કે માગે અમાનં, કહી ઉનકો જલદીસે લાવા ઈમાનં
વઝીરાંને કલમા પઢહા સીદક લા, બઝાં ઊનકો ઝએતુનને યું કહા.

કે ઝુડનાર તોડો ધરો બીચજા, બુતાં તોડ ડાલો કુદરતે છુડા.
બના મસજીદાં તમ ઝઝારો નમાઝ, ઇબાદત કરો મીલ ઃજુ અપના સાઝ.

વો સાતો વઝીરામને લે પેશકશ, ધરે આગે ઝએતુનકે હોકે ખુશ.
કીયા મઆફ પસ ઉનકો રૂખસતદીઇ, બઝાં ઊનસે દિલમેં ફીકર યુ કીઈ.

કે જાઊં અગર મયે મદીને મને, નજાનું અમીરકે ઊપર કયા બને.
ભલાહએકેમયેભી અમીરપાસજાઉં, પડે કામ ઉસવકત મેં કામઆવું.

યે કર દીલમેં તજવીઝ તબ હુશ્યરવાં, જો બાકી યહાંસે રહી દાસતાં.
અમીરકી અયયારાશુનોયહાંસે બાત. ઝએતુન પાક દામનકે જબ બાંધેહાથ.
મદિના તરફ માંકો રાહિ કીએ, ચલે ભાટ મુલકે ઇરમકી લીએ.

ચલે જાતે પોંહચે કીસી જાય પર, અથા બાગ યટ ઊસ મકા કે ઉપર.

ગુલીસતાનથા મીસલે ફીરદોસકે, લગે ઉસમેં મેવેથે હરઝાનકે.
ચંડુલ શહરકો બાગથા ગુલબહાર, રખીથા વહાં ફોજ બારા હઝાર.
અમીરવે ઊસી બાગમેં જાએકર, લગે તોડ ખાનેકો શેબો સમર.
ખએ ઊસકે મેવે બહોત પેટભર, રહે શો ઉસી બાગમેં બેખતર.

નીગેહબાન ઊસ બાગકા દેખકર, ચંડુલશાહશે જા કયા વો ખબર.
કે યકસવારઅરબીહયે ઓર એકનફર, મેવે ખાએકર શો રહે બે ખબર.

અમીરપર આશક વો અઝજાંપરી, બેટીશાહ પરીકી જો કીરયા પરી.
ચંડુલશાહને લે ફોજ બારાહઝાર, આયા બાગકે પાસ હોકર તયાર.

સમંદર કે પેહલાડશે એક બાર, પરી આઇથી દેખનેકો દીદાર.
વો આઇથી દીદારકો દેખને, દેખી કયાકે સોએ હએ દોનોં જને.

લીયા ફોજને બાગકો આકે ઘેર, પકડનેકો આએ હજો હોકર દીલેર.
ડરી અપને દીલમેં વો કીરયાપરી, જો સોએથે હુસયાર ઉનકો કરી.

દીયા નાગહાં ઉસ પરીને આવાઝ, ઉડી વહાંસે પર ખોલકર અપને બાઝ.
પુકારી કે શોતે ઉઠો યા ઇમામ, ચંડુલશાહકા લસ્કર હઇઆયા તમામ.

ખડા ઘેરકર બાગકે આસપાસ, શોએ હો તુમ્હી કયું અભી બહીરાસ.
ઉઠો અબ શીતાબીશે હુશયાર હો, કમર બાંધ અપની હુએ વે તયાર.

લગે કહને કીસકી યે આવાઝ હઇ, મગર હાતીફે ગૈબકી રાઝ હઇ.
કહે નામ ઉસકા હઇ કીરયા પરી, કે જીસને યે આવાઝ આકર કરી.

ખબર કરકે કીરયા પરી જબ ગઇ, મોહમ્મદ હનીફ ઉઠકે દેખે સભી.
કે સચ આઇ હયે ફોજ બારાહઝાર, નીકલ બાગશે હોકે ઘોડે સવાર.

મુકાબીલ હો ઉસકે ગયા સામને, કહા પહેલવાં જો કોઈ તુજ કને.

મુકાબીલ મેરે હોવે વો આનકર, દેખુ ઝોર ઉસકા મએં ઊસકા હુનર.
આયા અઝાં ઊસકેશે યક પેહલવાં, અમીરપર કયા ઊસને હમલા તવાં.

અમીરને સીપર પરલીયા ઊસકાવાર, ઊસીકે દો ટુકડે કીયા ઊસકો માર.

જો આતાથા ચલકર કોઇ પેહલવાં,   તો હરગીઝ ન ફરતાથા જીતા વહાં.
ચંડુલસાહને દેખા યે લશકર મેરા,   વો આકાર અમીરશે મુકાબીલ કરા.
કીયા ઝરબ આકર અમીરકે ઉપર,   ઝરબ ઢાલ ઉસકી પકડકર કમર.

હઠાયા ઉશે ઝીન ઘોડેશે તબ,   અમીરને કહા યું વો બે દીશેં તબ.
કે દીને મોહમ્મદકો જલદી કબુલ,   વલે નઇ તો હોતા હયે દર ખાકોબુલ.

પડા ઉસને કલમા ઓર તોડા ઝુના,   સદકશે ચંડુલશાહ હુવા દીનદાર.
પુછા નામ કયા હયે તુમ્હારા બતાવ,   ઇરાદા કીધર હયે સો મુજકો સુનાવ.
મોહમ્મદ હનીફ નામ આપના કહે,   મેરા કસ્દ શાહે ઇરમપર જો હઇ.
ચંડુલશાહ બોલા કે મએ બી ચલુ,   કરૂં જાફશાની વો મારૂ મરૂં.

અમીરને કહા મએને ખાઇ કસમ,   અકેલા કરૂં ફતહ શાહે ઇરમ.
ચંડુલશાહશે રૂખરાત હુએ મોહતરમ,   ચલે ફીર વહીં મુલ્કે સાહે ઇરમ.
અંગે થા વો મકબુલ પીછે ઇમામ,   ચલે જાતે રસ્તા વે જલદી તમામ.
સો ઉસ રોઝ આઇ હયે કીરયાપરી,   અમીરકો પુકારા ઓર ખબરયું કરી.

કે આગે મીલેંગે તુમ્હેં બે ગુમાન,   કે હયે દોનોં બેહનાં બડી પેહલવાન.
ખબરદાર રેહના તુમ્હેં યા અમીર,   કે હયેં દોનો બેહનાં બડી વો શરીર.
ઇતમેં જો દેખે પીછે ફીર ઇમામ,   નઝરમેં ન કુછ ચીઝ આઇ તમામ.
રહે તબ વો હયેરતમેં યે કૌનથી,   કે આકર ખબર મુજકો કેહકર ગઇ.

બેઠે ઉઠે એક ઝાલ તીલ રાહપર,   નઝર કરતે હરયક મુસાફીર ઉપર.
કોઇ જો મુસાફર વહાં જાતા અગર,   ન જાતા ઉન્હોંસે થા બચકર મગર.
અમીરકા ઉસી રાહશે થા ગુઝર,   યકાયક વા છોટીને કીતી નઝર.
સવાર હોકે ઘોડેપે બાલા પકડ,   ચલાઇ વા ઘોડા અમીરકે ઉપર.

કહી અબ સીપાહી દે હથ્યાર ડાલ,   વગર નઇ તો નેઝા હયે મેરા સંભાલ.
કહે સુખ રઅનાજે સકત કયા તુ,   જો અયસા સુખન આકે બોલી મુજે.
તુ મરદોંકે હથ્યારકો બાંધકર,   આઇ દચવા દીલકે બીતર સાંધકર.
તેરા કામ સીને પીરોનેકા હય,   ખાને ઓર ચરખા ફીરાનેકા હયે.

કહી કયું કે અબ તુમને જાના મુજે,   મએં ઓરત હું કૈસા પેહછાના મુજે!
અમીદને કહા જબ તુ ઘોડા ઉઠા,   આઇ મુજપે સીના તેરા થલથલા.
રીકાબોંમે જુ બીશ ખાએદોનોં પાઉં,   મએં જાના કે ઓરત હયેસાચીસુનાઉં.
કહી ગરહું ઓરત વલે અબ જવાન,   બહોત શેર મરદોં કો મારી બજાન.

યે કેહકર લગાઇ નેઝા શાહપર,   અમીરને લીયા ઉસકા નેઝા પકડ.
કમરમેં ઉસી સુખકે હાથ ડાલ,   ઘોડેપરસે ઉસકો ઉઠાયા સંભાલ.
દીએ હાથ મકબુલકે બોલકર,   દોનો હાથ મઝબુત ઉસકે જકડ,
કીયા ઉસકો મકબુલને દસ્તગીર,   બડી બહેનને દેખ ઉસકો અસીર.

ગઝબ ખાઇ ઘોડેપે અસવાર હો,   વહી આ અમીરકે હુઇ રૂબરૂ.
ગઝબસે વા ઘોડા ઉડાકર ઉને,   અમીરપર સો નેઝા ચલાઇ ઉને.
અતીરનેબી નેઝા ઉસીકા પકડ,   કમરબંદમેં ઉસકે હાથ ડાલકર.
ઘોડેપરસે ઉસકો ઉઠાકર લીએ,   બી મકબુલકે વો હવાલે કીએ.

ઉસે તબ સો મકબુલને બાંધકર,   ચલે આગે દોનો કે તઇ વો પકડ.
ગએ શહેરમેં જહાં થા ઉનકા અમલ,   આઇ સબ રઅય્યતબી બાહેર નીકલ.

અમીરકે ઉપર સબ કીએ જાયસાં,   અરઝકી અમીરસે કે અય મેહરબાં.
હમારા અથા શાહ ઉનકા પદર,   કીયા ઉસને દારૂલફનાસે ગુઝર.

દોનો બહેનાં આપી રહે રાજકર,   બાઇ અપને ઇમરાંકો ઇખ્સાજકર.

ઝુલમ કરને લગી હયેં હો બેહીસાબ, કરે ઇસ તરહકા સીતમ બે ક્યાસ.
રઅય્યત સો ભાગી હવે ઘર ઉજાડ, બડી સખ્ત બહેનાં દોનોં નાબકાર.
અમીરને પુછે કહા વો ઇમરાં બતાવ, કહા કેદ હયે વે ઉન્હીં મુજ દીખાવ.

અરઝ યું કીએ વો હયે કુએ ભીતર, વો ઇમરા કો રાકા ઇને કેદકર.
દો રોટી ઓર એક કુઝા પાની મુદામ, માલે ઉસકે તઈ બાય શાહે નેકનામ.
અમીર સુનકે આએ ઉસી ચાહપર, પુકારે કે ઇમરાન ક્યા હયે ખબર.
કહા યું સો ઇમરાન વાલા કદર, તુમ્હીં કોન હયેંગે અયસી જાય પર.

ખબર ઇસ મુસીબતમેં લેતે શીતાબ, તુમ્હારા ઇસમ કયા હયે વાલા જનાબ.
મોહમ્મદ હનીફ હું કહા શાહને, છુડાનકો આયા હું તેરે કને.

તેરી દોનોં બહેનોંકો મેં બાંધકર, લે આયા હું અબ તુ ફીકર કુછ ન કર.
મંગા પીડેકો ઓર રસીસે જકડ, કુએ બીચ ડાલા અમીરને પકડ.

કહે બેઠ ઇમરાં તુ પીડે ઉપર, નીકાલું તુજે ચાહસે ઝુદતર.
ખુશી હોકે બેઠા સો ઇમરાંને વહાં, નીકાલે ઉસે દીનકે પહેલવાં.

બુલાકર લુહાર ઉસકી બેડી કટા, સો હમ્મામ કે બીચ ઉસકો ન્હીલ.
બીઠાયા ઉસે ફીર સો વહાં તખ્ત પર, કહા ઉસને કલમા ઉસી વકતપર.

કહા શાહને હકમેં તુ બહેનોકે બોલ, તુ કેહ રાઝ દીલકાંઝબા અપની ખોલ.
કયા અરઝ ઇમિરાં હયેં બહેનાં શરીર, હયે લાઝીમ ઉન્હેં મારના યા અમીર.

તા દુમરેકોભી ઇબ્રત હોવે, અયસે કામ કરનેસે હયેબત હોવે.
ભીદોનોં બેહનોંકો જલદી બુલાએ, દીવારોંમેં ઉનકો સો જલદી ચુનાએ.

મારે તીર ઉનકે હુઈ વા હલાક, જહન્નમકો પોંહચી હવા મુલ્ક પાક.
અમીરને કહા તબ સો ઇમરાનકો, મયેં જાતા હું આગે કીસી કામકો.

તુ કર બાદશાહી હયાતી તલક, રહે રાજ તેરા ઝમીં તા ફલક.
કહા ફીર યું ઇમરાનને યા અમીર, મેરે બાપકે સાત હૈંગે વઝીર.

બાગી હોકે બૈઠે હૈં વો તોડ બાત, કીએ સાત સાતોંને કર લીએ હાત.
અગર વે મરે તો મીટે સબ ખલલ, મેરી બાદશાહીકા હોવે દખલ.

મોહમ્મદ હનીફને કહા ઝુદતર, ચલો હોકે તયાર ઉનકે ઉપર.
સો ઇમરાનકર ફૌજ જમબા કલીલ, અમીરકો લીયે સાથ હાદી સબીલ.

ચલે કુછ દર કુછ ઉનકે ઉપર, વો સાતોં વઝીરોંકા પોંહચી ખબર.
કે મોહમ્મદહનીફકો લે ઇમરાન સાથ, વો લેનેકો આતા હમારે સંગાથ.

વો સાતોંભી આકર મીલે એકઠાર, જમઅા કરકે કોન્ને હુએ સબ તયાર.
પોંહચા શાહ ઇમરાંકા લશકર વહાં, તબલ જંગકા હુકમ કીતા તધાં.

ઉધરસે વો લશકરભી તય્યાર હો, હુવા શાહે ઇમારનકે રૂબરો.
લગી જંગ હોને સો ગમખાનકી, લગી ફૌજ હટને સો ઇમરાનકી.
મોહમ્મદ હનીફને લે તરવારકો, લગે મારને ફૌજ કુફ્ફારકો.
કઇ માર ડાલ બડે કાફરાં, લગા ભાગને ઉનકા લશકર તધાં.
વો સાતોં વઝીરોંને ઇમરાનસે, મીલે શાહ હમકો બચાલે કહે.
સો ઇમરાન સાતોંકો હમરાહ લે, ડાલા લાકે કદમોં ઉપર શાહકે.

અમીરને કહા ઉનકો કલમા પડો, વગર નઈ તો જીનેસે તુમ હાથ ધો.
સો ઇમાન લાકર વો કલમા કહે, વે હે દરત બસતહ સો આકર ખડે.
અમીરને કહા તુમ ઇતાઅત કરો, સો ઇમરાંકી ખીદમતકો દીલપર ધરો.

વીઝારત તુમ્હારી કયા સબ બહાલ, ઝરો માલ દેકર કરેગા નેહાલ.

કુબુલા ઉન્હોને અમીરકા સુખન, ચલે તબ સું ઇમરાનકા સુન બચન.
શહેરમેંજો દાખીલ હુએ ખાસો આમ, કહે તબ સો ઇમરાં કો યું કરઇમામ.
મૈં જાતા હું શાહે ઇરમકે ઉપર, તુ કર બાદશાહી બેઠા તખ્તપર.
કહા શાહકો ઇમરાનને યા અમીર, ચલું મૈંભી હમરાહ હો દોસ્તગીર.

કહે તબ મૈં સોગંદ ખાયા હું યું, કે શાહે ઇરમસે અકેલા લડું.
મીલુંગા મૈં ફીરતે વખત તુજસેઆ, કીશી બાતકા ગમ ન ઝરઓઝ તુખ્મ.
યે કહેકર અમીરને કયા કુચકો; નરફ મુલ્કે શાહે ઇરમકો સુનો.

સભી શહેર રોને લગા ઝાર ઝાર, ભી ઇમરાન ઝારી કયા બે શુમાર.
સુનો અબ સો ઝએતુનકા તુમ ઝીકર, સભી થે વો બાકીથી ઇસકી ફીરકર.
ઝએતુન જબ ગઇથી મદીને ઉપર, વા શાહે ઇરમ દીલમને ઔાંપ ધર.

મુબાદા મેરેપર વો લેવા બલા, યે અંદેશા દીલમેં અપસકે ધરા,
હઝદાહ લાખ લશકરસે બાહેરપડા, શહેરસે દો કોસ ડેરા ડેરા કીયા.
કે ખતરેહ દીલમેં નથા ઉનકે ડર, વલૈકીન ખુશીથી ઉસે સર બસર.

મોહમ્મદ હનીફ જાને પોહચે તભી, દેખા કયા કે લશકર પડા હુએસભી
પડા હયે યે લશકર સો બે ઇનતેહા, ફીકર શાહને દીલસે સતી યું કયા.

કરે કૌન ઇનકો હમારી ખબર, કે લડનેકો આયા આલીદા પીસર.
નશાં અહમદી બોલ મકબુલ દે, ખડા રહે તુ ઇસ ટેકડેકે તલે.
વો કુમમેડો પરકર જો નઆરાકીઆ, કીતોંકા :જો સુનેતહી ફાટા હીયા,

વો લશકરને સુનકર કીએ સબદહલ, કઇ ઓરતાંકે પડે વહાં હમલ.
સના શાહ ઇરમ જબ લો નચારી, અમીર લગો પુછને તબ બુલાકર વઝીર.
યે કીસીકા હગે નઅરા બતાવો મુજે, ખબર સાંચી ઉસકી સુનાવો મુજે.

વઝીરોને મીલકર અરઝ યું કીએ, કે મોહમ્મદ હનીફને ચેનઆરા કીએ.
કે ઝએતુનને અરઝ કીધી તવાં, કે મોહમ્મદ હનીફકો મયે મારીબજા,

ગલતથા જો ઝએતુનને યે કહા, કીસી તો સેહી વો, જીતા રહા.

તુમ્હારસે આયા વો લડને ઉપર, નઅરા માર તુજકો 'કયા વો ખબર.
વો સુનતેહી શાહે ઇરમહો સવાર. સભા ફોજ લે સાથ હોકર તયાર.

ખડા હોકે મદામે સફ બાંધકદ, અમીરભી વહીં એડ ઘોડેકો કર.

પડા ઉશકે લશકર મેં જું શેર નર, લીએ હાથ શમશીરકો ખીંચકર.
લગે મારને ફૌજ કુપ ફારકો, ગીરાને લગા પયાદે અસવારકો.
ગયા દીન લડાઇમે સારા તમાજ, ગુઝરકર ગયા દીન હુવા વકતે શામ.

સો મકબુલ કન આકે ઉતરે ઇમામ, દીએ અપને ઘોડેકો દાના મદામ,
વો લશકર કયા અપની જાગે મુકામ, દાના ઘાંસ ઘોડેકો દેકર તમામ.

યું અલકીસ્સા હરરોઝ ઇસતૌર જાંગ, મોહમ્મદ હનીફને કીએ બેદીરંગ.
બહોતા પેહલવાં ઉનકે મારે અમીર, વઝીરાં કહે સહ ઇરમ બે નઝીર.

કે હર રોઝ લશકર તેરા હોવે કામ, મોહમ્મદ હનીફ પર ન લગે જખમ.
કરો ગીલકે તદબીર ઓર કુછબીચાર, કીસી મકરો ફનસે ડાલો ઉસકો માર.

કરો મસલહત સબ વઝીરાં તુમ્હેં, ખોદો સાત ખદે સો મેદાનમાં.
સારી રાતમેં કર કુવકો તયાર, કે પત્યે બીછાકર ઉપર ખાકો ખાર.
ફજરમેં નકારા લડાઇકા કર, ખડે આ સવારાં સફે બાંધકર.

ઉધરસે અમીરનેભી અસવાર હો, હુવા જાકે ઉસ ફૌજકે ફબરો.
અમીરકે મુકાબીલભી આ પહેલવાં, કયાં આકે હમલા અમીરપર જવાં.

લીએ વાર ઉસકા સીપારકે ઉપર, લગે કરને હમલા વો ભાગા ઉધર.
કુવે કુદ કર તબ ગયા સો સવાર, અમીર આએ હૈં જબ કુવેકે કીનાર.
સો ઘોડા અમીરકા ખડા હોરહા, કુવા જાનકર વો કદમ ન ધરા.
અમીરને કહા અયસે મૈંદાનમેં, અડા કયું મેરા ઘોડાં ઇસ ખાનમેં.
ઉશે કયા હુવા હે સો ડરતા હે કયું, કદમ અપના આગે ન ધરતા હેકયું.
મારે એક ચાબુક ગુસે બીચ આ, કુદા શાહકા થોડા નીપટ તેશ ખા.
કુવા દુસરા કુદકર ઉસપે જાં. સ્યુમ ચાહુમેં જા પડાવે તહાં.
ઘોડેકે તલે દબ ગજો શાહકે પાએ, શીકસ્તહ હુએ ઓર કહે યા ખુદાએ.
દોંના પા અમીરકે હુએ ચુર ચુર, પડે જબ કુવેમે યે સબકે હુઝુર.
લીયાં ફૌજને ચોતરફસે યે ઘેર, વઝીરાંને બોલે કરો અબ ન દેર.
કુવા મુંધ કર સબ બરાબર કરો, મીટા સબ ખલલઅબ ખુશીદીલધરા.
ઇતેમેં તો ઝએતુન પોહંચી વહાં, કે મકબુલ પકડકર ખડા થાનશાં.
પછી આકે મુકબલકો કહા ઇમામ, બોલા શાહકે ઉપર બહોત ઇઝદેહામ.
નહીં મુજકો મઅલુમ ઉનકી ખબર, ગએ હૈં વે લડતે ઉન્હોકે ભીતર.
કીયા ઓડ ઘોડેકો ઝએતુનને, આઇ ઝુદતર ઊસ કુએ કે કને,
વો લશકરને ઝએતુનકો દેખકર, કુવા છોડ ભાગે વો ઇધર ઉધર.
ચાલીસોં કનીઝાંભી પોહંચા વહીં, ઉતર કરકે ઘોડેસે ઉસવકતમેં.
કુવે બીચ સર ડાલ બોલી પુકાર, અમીર કયા ખબર હે કહો આસકાર.
યે બાંદી તુમ્હારી ભીપોહુંચાશીતાબ, કુએસે શીબી દીયો તુમ જવાબ.
મેરે પાવ દુટે નહીં મુજમેં હાલ. કીસી તોરસે મુજકો જલદી નીકાલ.
વો ઝયેતુન કમ્જમઆચાલીસ કમંદ, સીરકે વો બાંધી હયેં કર ખુબબંદ.
કુએ બીચ ડાલી વો બેલી તહાં, કીસી તઓર બયઠો સીપરકે મેયાં.
અમીરને દો કોહન્યાં ઉસી બીચ ડાલ, સીપરમેં વો આડે હુએ કર સંભાલ.
કીએ ઝોરે ઝએતુન અયસા તમામ, ઉઠાના સકી ઓર કહી યા ઇમામ.
મેરે ઝોરસે તુમ નીકલતે નહી, બહોત ઝોર કરતી પર હીલતે નહીં.
અમીરને કહા તબ કે અલીસ કનીઝ, સાવે ઓર તુમ ઝેર કરોમીલકે નીઝ.
ખુદા યાદ કરકર કરો ઝેર એક, ઓર ખીંચો મુજે તુમ કીનારેપેલેક.
બમુજીબ કહે કે સબી મીલ સંભાલ, મોહમ્મદ હનીફકો કુએસે નીકાલ,
ડાલે ચાર પાઇપે મકબુલ પાસ, અમીરને ભરા ઉસ વકત થંડીસાશ.
ઝએતુનબોલી તુમ કયુંકીએ આહસરદ, સબબ કુછ સુનાવો મુજે શેરમદદ.
કહે યું કે અબ મયેં હુવાહું લાચાર, રહે કેદ મેરે વહાં ચાર યાર.
અગર ઇસ તરહસે તુ ઉનકો લેઆવ, તો હોવે તસલ્લી મેરે દીદીકી દાવ.
અકેલી ચલી વહાંસે ઝએતુન સવાર, કીલ્લે બીચ જાકર ઘુંડી બેશુમાર.
વો થે જીસ મકામેં નહાંથે નહહીં, જો પુછે તો કીસને બતાયા નહીં.
કહી દિલમેં અપને મુબાદા કહાં, અમીર ગીરે ફોજ આકાર વહાં.
શીતાબી નીકલકર કીલ્લેસે ચલી, વહાં જા એમીરશે શીતાબી મીલી.
જો દેખી અમીરકે તઇ ફોજ ઘેર, અમીરપર વો આએ હરેંહોકરદીલેર.
અમીરબી પકડ હાથમેં તબ કમાન, લગાએ હય તીર ઊનકે તઈબેગુમાન.
જો કોઇ ટેકડેપર ચડતા અથા, શો યક થીરશે વોહભી પડતા અથા.
ચાલીશોં કનીઝોં કે તુરકસ તમામ, હુએ ખાલી તીરોંશે તબ ઇસમકામ.
શીરકમંદ હોકર શો હઝરત અમીર, કે અબ ફોજ દુશમન: કરેગી અસીરે.

યકાયક શો ઝએતુનને આઇ નઝર, કે આતા હએ જીસ તઓરપર શેર નર.
જો ઝએતુન દેખે હુએ સુરત દીલ, લગે ભાગને સબ વહાંશે નીકલ.
કીઇ અરઝ ઝએતુનને આકર વહીં, કે બહોત મએને ઢુંઢે વે પાતે નહી.
ઇસી વાસ્તે મએભી આઇ નીકલ, કે તુમપર કરેંગે વે આકર દંગલ.
ભલા મએ જો આઇ યહાં ઝુદતર, હટાઇ મએ ઇસ ફોજકો આનકર.
હુકમ હોં તો ચલકર મુલ્કમેં, બુલાકર હકીમાં દીખાઊં તુમેં.
ઇલાજ હાથ પાવોંકા કર ફીરકે આએ, અચ્છા હોકે લડનેકો ઉનપર શો આએ.
અમીરને કહા મુલ્ક ઇમરાનકા, કે નઝદીક હએ દોસ્ત દીલો—જાનકા.
મેરી ચારપાઇ વહાં લે ચલોં, શો ઇમરાશે ચલકરકે જલદી મીલો.
કરેગા વો ખીદમત દીલો જાનશે, કરાવેગા દારૂ હકીમાનશે.
યે ઝન કરકે ઝએતુન આલી વીકાર, અમીરકો ચલી લેકે વો એકબાર.
વહાં મુલ્ક ઇમરાનપર એક ગનીમ, વો લડનેકો આયાથા ચલકર ઝબીમ.
ઉધરશેભી વો ઇમરાં અસવાર હો, હુવા ફોજ મકફુરકે આ રૂબરો.
મુકાબીલ હુઇ ફૌજ દોનોંકી જબ, કહા શાહ મકફુરને ઉસકો તબ.
સુનાહુ મએં અબતો મુસલમાન હુવા, મોહમ્મદ નબીકા તુ કલમા કહા.
યે સુનકર ખબર ચલકે આયાહું મએ, બડી ફોજ ભારીકો શો લાયા હુંમએ.
વલે દીલમે મેરે યે આઇ હએ બાત, કે હમ તુમ શોં દોદો કરે મીલાકે હાત.
દોનોં લસ્કરામે લડાઇ હુઇ, જો મારે કરે પાદશાહી વહી.
મેરી ફોજ થોડી હએ દીલ બીચલા, સો ઇમરાન અશવાર હોકર ચલા.
મુકાબીલ હુવા કરને લગા વો જંગ, કમંદ માર ઇમરાનપર બે દીરંગ.
લગા ખીંચને તબ વો લાચાર હો, કહા યા ઇલાહી મદદગાર હો.
ઉસીવકત પોહંચે અમીર આન કર, દરદ પાવમેં થા બડા સખ્ત તર.
દેખે તબકે ઇમરાનપર વકત તંગ, થે બીમાર ખુદ ઔર ઉસ્સે હયે જંગ.
કહા હાય અફસોસ મદ હએફ હએ, મેરે યા ઉપર સીપા સએફ હએ.
મએ આયા થા જીસકા યુંકક એતમાદ, સો વો દામે ઝાલીમમે હએ નામુરાદ.
તભી યું સો ઝએતું કહી શાહકો, નહીં જાનતી મએ શો ઇમરાનકો.
અમીરને કહા જીસ ગલેમેં કમંદ, વો હએ યાર મેરા છુડા ઉસકા બંદ.
જો કોઇ ખીંચતા હએ તુજા ઉસ્કોમાર, તભી દીલકો મેરે હોવેગા કરાર.
યે સુનતેહી ઝએતુનને એડ કર, ગઇ સરપે દોનોં કે ઉસ વકત પર.
કમંદ કાટ ઇમરાનકો દી છુડા. દીઇ શાહે મકફુરકા સર ઉડા.
ઉઠી ફઓજ ઇમરાનકી ઝુદતર, ગઇ લુટ લશકર સભી સર બસર.
બઝાં આકે ઇમરાન શાહશે મીલા, દેખે પાંવ અમીરકે બહોત તલમલા.
લેજાકર કીલ્લેમેં ઉતારા તભીં, બુલાકર હકીમાં શહેરકે સભી.
કહા અય હકીમાં ઇલાજાં કરો, સભી મીલકે યે પાવોં અચ્છા કરો.
મએ બખશું ગાતુમકો બહોતમાલોઝર, તુમ ઇસ કામપર મીલકે બાંધો કમર.
હકીમોંને ઈસ પાંવકા દેખા રીવાજ; કે ઇસ પાવોંકા કુછ નહીં હએ ઇલાજ.
દુન્યામેં ઇસીકી નહી હએ દવા, હડી ગોશત ચમડા હુવી એકસા.
ગયા શાહ ઇમરાં મહેલકે અંદર, હુવા દરદ ભારી અમીરકે ઉપર.
દરદને ઉસે બે કરારી કીયા, અમીરને બહોત આહ ઝારી કીયા.
વો મકબુલ ઝએતુ કો બોલો ઇમામ, મેરે પાસસ દુર હો તુમ મુદામ.
ઝએતુનને કહા યા ઇમામે ઝમા, જીુદા મુજકુ કરનેહો દુન્યામેં યહાં.

વહાં આકેબતમેં કહોયે સો કયા ? મેરેપર યે ખતરા હએ એ ઇન્તીહા.
કે ફરમાએ ઘડી ભર અબી દુર હો મુજે દરદ ભારી હુવા મુખમો.

સો તનહા મહેલમેં રહે તબ ઇમામ, નીકલ બાહેર મકબુલ ઝએતુન તમામ.
વો કરતે મોહમ્મદ હનીફ આહ વાહ, હુવાથા હાલ ઉનકા બહોતસા તબાહ.

સો ઉસ રોઝ ફીરયાપદી જલદી આઇ, મગ્આ બાટ શાહકો ગઇ લે ઉઠઇ.
દેખે કયાકે આવાઝ આતા નહી, સો ઝએતુન બોલી વો મકબુલકે તઇ.

અમીરકી ખબર તુ શીતાબીસે લા, કે આવાઝ આતા નહીં હએ સો કયા.
અંદર જાકે મકબુલ દેખા વહીં, શહેનશાહ હુજરેકે અંદર નહીં.

વો મકબુલ રોને લગા તબ પુકાર, ઝએતુન સુનકે દઓડી વહીં બાહ માર.
ઉઠા શોરો ઘોગા વહા પર સો આએ, લગે લોગ કરને બહોત હાય વાએ.

કર આઝાદ ઝએતુન ચાલીસ કનીઝ, બુલા પાસ મકબુલકો અપને નીઝ.
તુ જા અપને ઘરકો ખબર જલદી કર, મએં જાતી હું તનહા સો જંગલ પકડ.

મએં કયા મુંહ દીખાઉં સો સુસરાલમેં, જંગલમેં મરૂંગી સો હર હાલમેં.
કહા ઉનકો સમજાકે મકબુલને, કે ચલ સાથ મેરે મદીને મને.
કરેગે પ્યાર સબ વો તેરે ઉપર, અમીરકી વહાંસે મીલેગી ખબર.
તો ખાતરમેં ઝએતુન કે આઇ યે બાત, ચલી તબ મદીને તરફ પાક ઝાત.

મકબુલનેબી દસ્તાર નાલેનકો, ચલા લેકે હમરા વ ઝએતુનકો.
લો ઇમિરાકો વહાંસે સો રૂખસ્ત કીએ, દોનોને મદીનેકા રસ્તા લીયે.

કબરસ્તામેં દોનો મદીનેકે આએ, ઝએતુન બોલી મકબુલ ખબરકોતુજાએ.
મેરા ઉનકે આગે ન કરયો ઝીકર, અગર હોવો રાઝી તો કીજે ખબર.

અગર વે ન ખુશ હોવે મુજ બાતપર, તો દીજે ખબર મુજકો હર બાતપર.
તો કીમ તરફકો મએબી જાઉં નીકલ, તો ઉનેકેહી આગે ને હું મએં ખીજલ.

યે કહે કરકે બેઠી કીસી ગોર પર, વા બૈઠીથી રોતી શો ધોડા પકડ.
મદીનેમેં મકબુલ દાખીલ હુવા, ઉસે દેખ વહાં પર બડા ગુલ હુવા.

પુછે આ ઉમામે હસન ઓર હુસેન, કે મકબુલ તેરે હએ કયું જારી નૈન.
મોહમ્મદ હનીફકો કહાં છોડ કર, તુ આયા હએ ઉનકી સુના કુછ ખબર.

વો મકબુલ બોલા અય શાહઝાદગાં, ગવાયા મએ ઉનકા તઈ રાએગાં
યે દસનારો નાલેન ઉનકા નીશાં, દીખાનેકે લાયા હું અય સાહેબાં.

ખબર જાકે બોલે પીદરકો વહાં, કે મકબુલ આયા હએ રોતા યહાં.
મોહમ્મદ હનીફકી વો લાયા ખબર, શો મરનેકી લાયા હએ વો સર બસર.

અલી સુનકે યે બાત ગમસે ભરે, વહીં આહ કરકે એક નખરા કરે.
ખબર હુઇ મદીનેમેં મશહુર તર, હુવા સખ્ત માતમ અલી કે ઉપર.
આએ સારે અસહાબ વહાંકે ઉપર, પુછે શાહે મરદાંશે સારી ખબર.

કે કયસા યે માતુમ હુવા હએ કહો, સુનાઓ તો હમકુબી મઅલુમ હો.
કહા યું કે મકબુલ લાયા ખબર, મોહમ્મદ હનીફકી મુએકી ઝીકર.
પુછા તબતો મકબુલકો સબમેં આ, હકીકત બયાં વાર સારી સુના.

સો મકબુલ બોલા ઉન્હોંસે બયાં, કુવેમેં ગીર ઉનકે ટુટે દો પાંઉ.
વહાંસેબી લાએથે ઇમરાં કને, બમઆ ખાટ ગાયબ હુએ ઘરમને.

મએ દસતારો નઅલૈન લાકર વહાં, નશાની બતાનેકો આયા યહાં.
કહ તબ ખલીફા ઉમર બીન ખતાબ, કે અય શાહે મરદાં અલી બુતુરાબ.
નહો દીલમેં ગમગીન તુમ્હારા પીસર, મુવાં નઈ હએ જીતા સુનો સરબસર.

ચલો શેઝએ મુસ્તફાકે હુઝુર, યહાંસે બસારત મીલેગી જરૂર.
આઇ મુરતુઝાકે વો ખાતીરમેં બાત, ગએ તબ રોઝેમે યારોં કે સાથ.
અલીને વહાં ઇસ્તિખારા કીએ, નબી મુસતુફાને બશાતર દીએ.
હુવા હુકમ ઉનકો ઝેરોહે શરીફ, કે જીતા હયે અબતક મોહમ્મદહનીફ.
કે કીસ્યા પરી બીનતે શાહેપરી, સમદંરસે ઊધર લેજાકર ધરી.
વો મકબુલ લાયાહએ ઝએતુકો સંગ, ઉસ જાકે બોલો અલી બે દીરંગ,
હુકમ હએ કે જાવો સમંદરકે પાર, મોહમ્મદ હનીફકો લે આ એકબાર.
દો બેટે તુમ્હારે અલી સાથ દો, ઉમર યેકબી ઉનકે હમરાહ દો.
તઇનાત ઉસકો કરો તુમ સવાર, કે અસહાબ મેરે સો બારાહઝાર.
સીલા ઉસ હનીફકા પહેના કર તબી, મોહમ્મદ હનીફ ઉસકો બોલો સબી.
ઝનાના લીબાસ ઓર ઝેવર ચેઝર, કે દો તુમ ઉશે બીચ સંદુક ભર.
ચરાપરદા ડેરા અમીરકા કરો. સર ચાંજામ જો કુછસો પુગ ભરો.
કહે તુજકો અરશા વહાં સાત સાલ, પોહંચાવેગા તુજકો વહાં ઝુલજલાલ.
મીલેગી તુજા શાહે પરચોંસ જલ, ઝનાના લીબાસ અપના કરયે તુસબ.
જાવેગી તુ જીસ વકત ઉસકે હુઝુર, તબી અપના ચાદરકો કર સરસે દુર.
નંગે સરસે દેખેગા તુજકો વહાં, કહેગા તેરી ઓડની હએ વહા.
તુ કહીયો કે અય શાહે આલી કદર, હએ ચાદર મેરી તેરી બેટીકે ઘર.
દે સુનકર વો બેટી બુલાકર પુછે, હવાલે કરેગા હનીફકો તુજે.
કહિ મુસ્તફાને અલીસે યે બાત, શો ઝએતું કને આએ મકબુલ સાથ.
દેખે કયા કે બએઠી હએ ઝએતુ હઝીં, અમીરકો વો ગમ બીચ અંદોહગીં.
અલીને રખા ઉસકે સરપર જો હાર, નબી મુસતફાકી સુનાઇ જો બાત.
જો કુચ્છ હુકમ ઉનપર હુવાથા ઝહુર, શો બોલે બંયાવાર ઉસકે હઝુર.
વો સુનતેહી ઝએતું શાદમા, તબી શુક્ર એઝદકો કરતી બજા.
હુવા હુકમ હએદરકા ફરરાશપર, કે ડેરા દેવો જાકે દો કોશપર.
બમુજબ હુકમ ઇસને વયસા કીયા, કનાતાં વ તંબુ તનાબાં દીયા.
અલીશેબી રૂખસત લી ઝએતુનને, હુઇ આકે દાખીલ વા ડેરે મને.
જમઅ હોકે અસહાબ સારે તમામ, ગીરદ ઉસકે ડેરેકે સબને મુકામ.
ઊમરબી છડી લેકે હો ચોબદાર, રહા વો નીગેહબ ન ઊનકે દવાર.
આએ મીલને દોનોંહએફરઝદઅલીક, ઉમરે અલી ઓર તાલીબ અલી.
સરાપરદા અંદર જો જાને લગે, ઊમરબી ખડે હોકે ઉનકે આગે.
કહા તુમ શો જાતે કહાં કઓનહએ. બગેર અઝ હુકમ તુમકો જાને નદે.
ઊમરકા કહે દોનાં શાહઝાદગાં, કે હયે હમ શો ઝએતુનકે દેવરાં.
હમારેશે ઊનકા તો પરદા નહી, નનએ કયુ તુ કરતા હમારે તઇ.
કહા હુકમ ઉનકા મએ જબતક નહું. કે મએ કીસકો ગર બીચ જાને નદું.
ખડે રખ વહાંપર વે દોનુ વલી, કહા જાકે આતે હએ ઇબને અલી.
અગર હુકમ હોવે તોં આવે હુઝુર, વગર નઇતો કરતા હુ મએ ઉનકો દુર.
અમરોશે કહી ઉનકો જલ્દ આનેદો, તુ આનેમેં ઉનકે મુઝાહી મન હો.
અમરોને કહી ઉનકો તબ આનકર, બીલાશુબહા જાવો તુમ્હી ઘર અંદર.
દોનોભાઇ ખએમેમેંઅએ ખુશખીરામ, ઝએતુકો અદબશે કીએજા સલામ.
મીલી ઉનશે ઝએતુન ખુશ દીલહુઇ, દુનો દેરવાકો શો બએઠો કહી.
રહે રાત સારી વે ઉસ જાયપર, કાએ કુચ વહાંસ બ વકતે ફજર.

ચલે કુચ કરકર મદીનેસે વઓ, ઓર હર રોઝ જાતે સમદરકે પઓ.
કે મીઆદકા કીલ્આ ઓર શહેર દર, દીખાઇ દીઆ દુરશે પેસતર.

કીલ્લે પર જો બએઠે થે દો દીદબા, મદીનેકે જાનીબ દેખે નાગાંહ.
યકાયક સા પએદા હુવા તબ ગુબાર, દેખે ઉસને અસવાર :બારાહજાર.
કીયા જાકે સુલતાનકો વો સલામ, કહા યું કે લશકર બહોતઅસદહામ.
કિલ્લેસે ઉતર કર વો બોલા ખબર, મદીનેસે આઇ હએ ફોજ બેશતર.

નીશાંનોંસે હમકા હુવા આશકાર, કે હએ ફોજ ઇસલામ બારા હઝાર.
યે સુનકર મીઆદ બાંધા કમર, સભી ફોજ અપની વો તય્યાર કર.
સવાર હોકે આયા કીલ્એસે ઊતર મુકાબીલ હવા આકે સફ બાંધકર.

બી થા તીસ ગઝ કદ સો મીઆદકા, હીસાર આહની બલકે ફોલાદકા.
ઇધરશેબી લશકર સહાબોકા આન, મુકાબીલ હુએ ખોલ દેકર નશાન.
શો મીઆકકી ફોજસ પહેલવા, યક્કાયક શો આયા પુકારા બઝાં.
કે બજો મુકાબીલ મેરે કોઇ જવાં, કે હો મરદુમીકા જીસમેં નશા.

કીયાં અઝબ ઝએતુને ઉનકે ઉપર, કીયા અરઝ તાલીબ અલી આનયર.
કે તુમકો ન લાઝીમ હએ સરદારહો, જાવો અયશે ગીદે કે તુ હુમરો.
અગર હુકમ હોવે મુકાબીલ કરૂં. દેવો અઝન હમકા તો જાકર લહું
કહીં તબસું ઝએતુન અયનોનીકાહાલ, કરો ઝરબ યકશે ઉશે પાય માલ.
શો ઘોડા કર ગએ ઊસ ઊપર, કીયા ઉસને હમલા લ્યા બર સીપર.

બઝાં ઉસકો તલવાર અયસી લગાએ, કે ઘોડે ઉપરશે ઝમીપર ગીરાએ.
જો યક એક આતા પહેલા જવાં, વા તાલીબ અલી મારતે બે ગુમા.

બી દેહશત પડી ઉસકે લશકર મને, ન આવે કોઇ પહેલવાં સામને.
આયા આપ મીઆદ હોકર સવાર, આવા બીચ મએદાન બોલા પુકાર,
બહોત પહેલવાનાં કો મેરે ખવાએ, મેરે હાથસે અબ તુ જીતા ન જાય.

યે કેહકર લગાયા વો શમશીરકુ, લગી ઉનકે સરપર બડે ઝોરસું.

કુલ્લહ કટકે સરમેં હુવા જખમ જાએ, ઘોડેપરશે ઢલકે શો તબ તેવડાયે.
ઉમરે દોડ ઘોડેકી ઘોડેકી લગામ, ગએ લેકે લશકરમેં જલદી તમામ.

ગઝબ કરેકે ઝએતુન ઘોડા બાંઠાએ, ગઇ શાહ મીઆદકે પેશવાએ.
બોલા સાહ મીઆદ હએ કૌન, તુ, તેરા નામ કયા હએ મુજે બોલ તુ.

કદી નામ મેરા મોહમ્દ હનીફ, મયે આયા હું યહાં અઝ મદીનેસરીફ
કહી ઉસને હમલા મેરેપર કરો, ન અરમાન કુછ અપને દીલમેં ધરો.

કહી હમ તો અલ્વલ ન કરતેહયેવાર, કે જબતક કીસીકા ન ખાએંગે વાર.
લગાઇ વા મીઆદકે ઝુદ તેગ, લગી, વો સીપર પર ગઇ ટુટ તેગ.
રહી મુઠ તલવારકી હાથમેં, મારા ફેંક ઉસકો ઊસી સાઅતમેં.

પસ આખર ગીરા વો ઝમીંકે ઉપર, ઉઠયા ઉમરોને ઊશે દોડ કર.
ઉમરકો કહા તબ શો મીઆદ યું, પીઆદ લીયા કયું મેરે મુઠકું.

હએ ઇસ મુઠ પર લઅલ હીરે જડે, જડત બેશ કીમત કે ઉસપર જડે.
ઊમરોને કહા જો પડી ટુટકર, વોહી હક મેરા લેઊમએ લુટ કર.

ઝએતુન બોલી પ્યાદેશે મતકર, ઘોડેશે ઉતર મુજશે કુસતી તું કર.
ય સુનતેહી ઊતરા વો ઘોડેશે ઝુદ, વો ઝએતુંબી ઊતરી ઊસી વટતજુદ.

લગી હોને દોનાં મને કુસતી જો, પછાડી હએ ઝએતુન મીઆદકો.
ગલેપર ખંજર ઊસકે રખતી નીકાલ, કહી બોલ કમલા નબીકા ઇતાલા.

મુસરરફ હો ઇમાનસે તુ ભલા, વગર નઇ તો કાદુગા તેરા ગલા.
ક્યા અરઝ ઊસને કે અયશહેયાર, દીખાવો મુજે તુમ શો અપના દીદાર,

મએ તેરે દરસકા તો મુશતાક હું, તેરે ઝોરકી મએં સીફત ક્યા કહું,
કહી તબકે જાતા હું કુછ કામપર, મએ ફારતે વક્ત જબકે આશીઇવર.

તુ ઇસ બાતકા દીલમેં નકરનાખ્યાલ, દીખાઉંગા તુજકો મેં અપનાજમાલ.
શીતાબીશે કલમા નબીકા તુ બોલ, તુ અબ સીદકશે કુફ્લકો દીલકેખોલ.

પડા ઉસને કલમા મુસલમાં હુવા, દીલો જાનશે ઊંશપે કુરબા હુવા.
રખે લાક હદએ વો યું કહી, કે હમ અબ ઝરો માલ લેતે નહી.
ફીરેંગે તો હમ સબ કયેંગે કબુલ, ન હો અપને દીલમેં ઝરા તુ મલુલ.
ફીલ્હલે બીચ રેહ અબ તું આરામશે, લગા દીલતો અપને ખુદાવંદશે.

કે જાના હુએ મુજકો સમંદરકે પાર, બેઠા રાજકર તુ સદા શહેરયાર.
વા મીયાદ બોલા સુનો યા અમીર, કે દીરાજ આદી બડા હુએ શરીર.
બડી ફોજ ભારી હૈ જો ઉસકે પાસ, વો આતા હ મુજપર કે હેએહીગસ.
વો હર સાલ કરતા હૈ તારાજકર, મેરે સાથ લડકર વો હેરાન કર.

મએ ઝરદેકે બચતા હું ઉશ હાથસે, વો જાત હૈ ફીરકર ઉસીઘાતશે.
અગર વો સુનેગા હુઆ દીનદા, તો મુજકો ન છોડેગા વો ઝીનહતે.
ચહેલ ગઝકા કદ હુએ શો દીરાજકા, વો દુશમન બડા હુએ મેરે રાજકા.
કહે તબ અય મીયાદ ચલઉસ ઉપર, કે ઊસકો મુસલમાં કરં ઝુદતર.

વો મીયાદ લે ફોજ અપની ચડા, મુલકપર ઊસીકે જો દીરાજથા.
દોનો ફોજ મીલકરકે જાતે મુદામ, ગયા મુલ્ક દીરાજકો ખુશ ખીરામ.
કીએ દીદબ નોંને ઊસકા નઝર. કે મીઆદ આતા હૈ ચલકર ઇધર.
મુસલમાંકી લે ફોજ બારા હઝાર, પીછે ઉસકે આતી હઇ હોકર સવાર

ઓ દીરાજ આદાકો બોલા ખબર, કે મીઆદ આતા હઇ તેરે ઉપર.
કહા ફીર વો દારાજ ઉનકો સંભાલ કે આવે યહાં ઉસઝી ક્યા મજાલ.
કહે સાથ ઉસકે હઇ જારા હઝાર. મદદકો લે આતા હઇ વો દીનદાર.
યે સુનતેહી દીરાજ હોકર તયાર, ચલા ફોજ લે અપની હો બેકરાર.
મુકાબીલ હુવા ઉનકે લશકરકે તબ, ખડા ઉનકા લશકરભી સફબાંધ જબ.
પહેલવાન દીરાજ આદીકાં આએ, ખડા હો વો મેદાનમે યું કહાએ.
કે લડનેકો બજો મેરો રૂબરા, પહેલવાન જો કોઇ તુમ્હારેમેં હો.
હુકમ તબ હુવા શાહ મીઆદક઼, કે કર જંગ ઉસ લસકરે આદસું.

સો મીઆદને જાકે મારા ઉસે, ઝરબ એકસેહિ મારા ઉશે.
જો આતાથા કોઇ શાહે મીઆઆદપર. સો જીતા ન હરગીઝ વો જાતાઉધર.

સો દહેશતસે મીઆકે તબ વહાં, ન આતા હઇ ઉસપર કોઇ પહેલવાં,
વો દીરાજભી સવોર હો ફીલપર, વો આને લગા સાહે મીઆદપર,

ઉસે દેખ ભાગા સો મીઆદ તબ, કહા ઉનકે આગે વા અહવાલ સબ.
કે દીરાજ આદી સો શાહ ઝોર હઈ, ઇસી કે બરાબર ન કોઇ ઓર હઇ.

યે સુનકરકે ઝએતુન ઘોડા ઊઠા, વો દીરાજ આદીકે હો પેશવા.
કે દીરાજ આદી વહીં હોકે ફીલ, મુકાબીલ હુવા તબ સો બેકાલોકીલ.

લગા ગુરઝ હાથીકો હોલાકમર, હાથી સર ઉઠાયા હઇ ઉનકે ઉપર.
પકડ સુંઢ હાથીકી ઝએતુનને, મારી એક જટકા બડે ઝોરસે.

ઊપેસર ગીરા ઉસકા હાંથી વહાં, પીયાદા હુવા શાહ દીરાજ વહાં.
બી ઝએતુન ઘોડેસે અપને ઉતર, લગી કરને કુસતી વહીં ઝુદતર.

પછાડી વો દીરાજ આદીકે તહીં, બેઠી ઉસકી છાતીપે ચડકર વહીં.
કે કલમા કહે તો બચે તેદી જાન, વગર નહીં તો મારૂં તુજે બેગુમાન,
કહા ઉસને તુમ નામ અપનાબતાવ, બઝાં મુજકે દીદાર અપના દીખાવ.
મોહમ્મદ હનીફ નામ મેરા તુ જાન, મહે કહેતા હુ એકબાતમેરી તુ માન.
કે જાના હએ મુજકો સમંદરકે પાર, ફીરૂંગા તભી તુજ દીખાઉં દીદાર.

કહા ઉસને કલમા હુવા દીનદાર, રખા લાકે વો બખશીશાં બેશુમાર.
કહા જબકે આઉંગા ફીર કર ઇધર. કબુલુંગા ઉસ વકત તેરા નજીર.

સભી ફોજ ઉસકી મુસલમાં હુઇ, વે સરપાવ ઉસકો મુસલમાં હુઇ.
કહા ઉસને અય સરવર દો જહા, કે મુસકીલ હુવા મુજકો અંદરજહાં.

કહેરબાદ આદી હએ મેરે ઉપર, મએ બચતા હુ ઉસે દે માલો ઝર.
અગર વો સુનેગા હુવા દીનદાર, ભી છોડેગા મુજકો હર બામે માર.

કહી અબ કરો ઉસકે ઉપર મોહમ, મીલાઉ તહેરસે ઉસે કર નરમ.
તીનો લશકરાં કુઝ કરકર વહાં, મુલકપર કહેરબાદકે બેગુમાં.

કીસ્સે પરસે કીતી નગર દીદબાં, દેખે ફોજ દીરાજકી કાતચી.
પીછે ઉસકે મીઆદકી ફૌજ હએ, ભી ઇસલામકી ફોજ દર મૌજહએ.

કીયા અરઝ જાકર કહેરબાદસે, કે આતા હેએ દીરાજ દીલ શાદસે.

હએ હમરાહ ઉસકે સો મીઆદભી, મુસલમાં મદદકો લે આતા સભી.

વો લશકર સો જલદીસે તય્યાર હો, જમઆ ફોજ આકર હુવા રૂબરો.
દોનોં લશકરાં તબ સફા બાધકર, હુવે મુસતઅદ જંગપર આનકર.

શો દીરાજ આદીને લેકર રઝા, કીયા જાકે મેદાનમેં યું નીદા.
પહેલવાન ભેજો કરે આકે જંગ, ગેરેસે લડે આકે વો બેદીરંગ.

કહેરબાદકી ફોજસ યક જવાં. સો દીરાજ આદીપે આયા વહાં.
કીયા આકે હમલા સો દીરાજપર, લીયાઝુદ હમલા સીપરકે ઉપર.

સો દીરાજ મરા હઇ ઉસકો વહાં, પહેલવાન પર પુરત ઘોડેપ જાં.
મુકાબીલભી જો હેતા અથા, સો બેશક અપની જાન ખોતાઅથા.

કહેરબાદને બાંધ અપની કમર, ચલા કર ગુસા શાહે દીરાજપર.
સૌ દીરાજ આદીને ઘોડા ચલા, વો ઝએતુનશેઆકાર અરઝ યું કીયા.

કે મરેશે અબ યે સંભાલા ન જાએ; કોઇ પહેલવાં ઓર ભેજો બુલાએ.
યે સુનકરકે ઝએતુન હુશયાર હો, દેખું કીસપે એઝદકી પુશતી હોવે.

કીઈ એડ ઘોડેકો મેદાનમેં, કહી અયે કહેરબાદ ઇસ આનમેં.
મેરી ઓર તેરી શો કુશતી હોવે, દેખું કીસપે એઝદકી પુશતી હોવે.

ઘોડેશે ઊતર કર મકાબીલ કરે, ખુદા યાદ કર આજ કુશતી લડે
એ સુનકર કહેરબાદ જયુંબાદહો, હવા જાકે ઝએતુનને રૂબરો.

ઇધરશે જો ઝએતુન ડાલી કમંદ, કઝારા હુવા ઉસ ગલે બીચ બંદ,
લીઇ ખીંચકર વોં કહેરબાદકો, પછાડી વો સાતીએ સદદાંકાં.

કહા ઉસને અય સાહેબે બાકમાલ. કહો નામ અપના બતાવો જમાલ.
અજબ ઝોર બખશાહે તુમકો ખુદાએ, કે મેરશે તુમને પહેલવાં ગીરાએ.

મોહમ્મદ હનીફ નામ મેરા કહે, સમંદરકે ઉપર મેરા કામ હે.
ફીરૂંગા મેં જબ કામ કરકર સંવાર, દીખાઉંગા તુજકો મે અપના દીદાર,

મુજે રાહ દરયાકી અબ દે બતા, કીતી દુર હયે ઇસકા દે મુજે પતા,

અરઝ કીકે નજદીક અબ શાહ હે,   યહાંસે હે એક રોઝકી રાહ હે,
કહી તબ જહાઝાં તુ તય્યાર કર,   મેરી ફોજ સારીકો અસવાર કર.

બકુ જબ કહે તબ જહાઝાં મંગાએ,   કીનારેપે દરયાકે પોહંચે હુએ જાએ.
પડાએ વો કલમાં કસેરબાદકો,   કહેરબાદ દીરાજ મીઆદકો.

પડે તીનો કલમાં મુસલમા હુએ,   મીલે આકે ઝએતુંસે રૂખસત લીએ.
સરાપા ઉનકી દેકે રૂખસત કીયા,   જાવે મુલ્ક અપનેમેં યુંકર કહા.

થોડે દીનકે બએદઝ મીલુંગા તુમે,   ખુદાકે સબી મીલકે શોપો હમેં.
જહાઝોં ઉપર હુએ પસ વે સવાર,   મમઆ ફોજ અસવાર બારાં હઝાર.

કીયા ના ખુદાયે શો આ ઇલતેમાસ,   કે એક રાહ નઝદીક હે બહોત પાસ.

કે ચાલીસ દીનમે જહાઝાં લગે,   વલે સાત અદી હુએ ઉસ રહમેં.
જહાઝા કીસી કે શો જાવે વહાં,   તો વે સાત આદી ડુબાવે કહાં.

કહે ગર વો આવે સમંદરકે બાબ,   પકડ મછલી દરીયાકી કરતે કબાબ.
હે એક રાહ દીગર શો શશ માહકી,   ચલે જીસ તરફ હો તુમ્હારી ખુશી.

કહે ખુબ ચાલીસ દીનકી જો રાહ,   ઉસી રાહ જાના હમેં ખ્વાહમખ્વાહ.
જો અલકીસ્સા ખોલે ઉને બાદમાં,   કે દરયામેં કીસતી કીએ સબ રવાં.
કે દરયાકે એંદર અથા એક પહાડ,   લગે જા જહાઝાં લો ઉસકે કીનાર.
કહા નાખુદાને સો તબ આનકર,   સાતો આદી સોતે હુએ ઉસકેઉપર.

કહી તબ જહાઝાં કીનારે લગાવ.   બઝાં કહાં શોએ હવે પુજે બતાવ.
લગાએ જહાઝાં ઉસી કોહપર,   શહાગોંસે ઉતરે હુએ વે ખુશરત.

શોતે દેખો આદી વે ઉપર પહાડ,   દેખ હુએ ગલેમેં ઉન્હોં કેઝુનાર.
કહે જા ઉમરે તુમ જલદી જગાવ,   મેરે સાત લડનેકો ઇનકે બે આવ.
ઉમરોને દીયા એક આદી જગાએ,   બઝા ઉસકે સરપરદીપાસંગલગાએ.
વહીં ખીંચ ખંજર ચલાને લગે,   સોં પેહલુમેં ઉસકે ચુભાને લગે.

તબી ઉસને કરવટસે બાઝુ કીયા,   આંખેં ખોલ દેખા તો આદમ ખડા.
સીરાકેસો ખપને પકડ એક જહાડ,   લગાવા ઉમરકો ઉસને પકડએકબાર.

ઉમર કુદ આએ હુએં ઝએતું કહે,   ગયા વાર ખલી લગા જું મને.
વો ઝએતુનકે તબ હુવા રૂબરો,   બોલા મુજસતી આકે કુશતી કરો.
વો ઝએતુનકે ફીર ઉઠાકર ઉસે,   પછાડું તુજે અબ ન જીતા રહે..
લગી હોને દોનોમેં કુશતી વહાં,   ઉસ આદાકો ઝએતુ પછાડી વહાં.

કહી બોલ કલમા બચે તેરી જાં,   વગર નઇ મએં મારૂંગી તુજકો યહાં.
સીકદસે મોહમ્મદકા કલમા કેહા,   દોનોં હનય જોડ ખડા હો રહા.

યક યકકો ઉમરોને જગાયા વહીં,   વો ઝએતુન ઉનકો પછાડી વહીં
સાતોં આદી આકે મુસલમાં હુએ,   વોં ગુજાર તોડેબી કલમા કહે.
અરઝ તબ કીએ હમ તુમ્હારે ગુલામ,   બતાવા હમેં ક્યા તુમ્હાર હુએ નામ.
હમીં સરકે આદી પછાડે તુમેં,   સો દીદાર અપના દીખાવો હમેં.

કહે તબ શહપરીકનમેં જાઉં,   ફીરૂં મએ તો દીદાર અપના દીખાઉં.
કહે આદયોંતે કે કીરવા પરી,   બીરાઇ હુએ ચોકી હુકમ યું કરી.

અમીરને નીકાબ અપના તુંહશે ઉઠાએ,   સાંતો આદયોંકો વો દરશન દીખાએ.
વે દેખે અમીરકો હુએ ખુશ નેહાલ,   હુએ તેરીકી કુદરતકા ઇલાહી કમાલ.

તબક મોતયોં કે વો બરબર સુબ્હો,   જહાઝોંમેં ભરને લગે શાદ હો.
ઉમરોને કહા તુમકો બરી લગે,   તો લાવો મએં રખતા હું ઝંબ મને.

આધા માલ ઉસસે રખે હુએ ઉમર, રખા હુએ વો ઝંબીલમેં ડાલકર.
સો રખ માલ ઓર ઝર અમીરકે કને, હુવે બઅદ રૂખસત વે સાતોં જને.
ઉમરને કહા તબ યું અપને સંગાત, કે અયે એક મએં તુમકોકહેતા હું બાત.

દેખો જીસકા દીદાર તુમ સબ જને, વો ઓરત હુએ ઉસકી પછાડી તુમે.
ખીજલ હોકે આદી કહે યા ઉમર, કહીં યે કીસીસ ન કરના ઝીકર.

સભી ખલ્ક સુનકર હસેંગી હમીં, કે આદમીયોકો ઓરત મારી બર ઝમી.
ઉમરાને કહા તુમકો અય આદમીં, વએ કેહતાહું જો બોલ કરકે બમા.

કે હીરે જવાહીર વ મોતી વ લાલ, ઉમરોકી વે ઝંબીલમેં ભરકે ડાલ.
કરો ગર રઝામંદ મેરે તઇ, કે યે બાત હરગીઝ કરૂં મએં નહીં.

ઉમરોકો બીઠાએ જહાઝાં ઊપર, ચલાએ જહાઝાં ઉસીવકતપર.
દરયા ફીરકે આએ જભી શહેર પાસ, કીનારે લગે આકે તબ આસ પાસ.

ઉતરકર જહાઝોંસે કીએ વહાં મુકામ, કહેરબાદકે મુલ્કમેં વરસાલામ.
કહેરબાદ આયા યે સુનકર ખબર, અમીર ફીરકે આએ બ ફતહો ઝફર.

વો દીદાર આકાર કીયા હુએ સવાલ, પુછે યા ઉમરો કયા યે કરતા હુએ કાલ.
ઉમરો બોલે ઝએતું પછાડી ઇસે, કુફર તોડ બાહેર નીકાલી ઇસે.

કીયાથા અરઝ આન અપના જમાલ, દીખાદો તુમ અય સાહેબે બા કમાલ.
કરી હુએ ફીર આનેકા ઇનસે કરાર, દીખાવો તુમે ઇસિકો અપના દીદાર.

અમીર દીદાર અપના ઉસકો દીખાએ, સરોપા મંગાકર ઉસીકો બંધાએ.
બહોત પેશકર ઓર બહોત માલોઝર, અમીરકે કયા ઉસને લાકર નઝર.

કુશુલ્લા અમીરને ઝરો માલકો, કીયા ઉસકો રૂખસત મો ખુશહાલહો.
ઉમરોને કહેરબાદકો સાથ જા, કહું કાનમેં ઉસકે યે બાત જા.

ન રખ તુ ખ્યાલ અપને ખાતીર શરીફ, કે મુજકો પછાડે મોહમ્મદ હનીફ.
જીને તુજ પછાડાવો ઉસકી હુએ ઝન, વો ખાવીંદ ઉસકા સો શમશીર ઝન.

કહા તબ ઊંમરોને ઊંસીકો વહીં, કે લેકર ચલે ઊંસ મર્દાને કે તઇ.
અઇથી અમીરકે વો લાનેકે તઇ, લે આઓ ચલી અબ મદીનેકે તઇ.

યે સુનકર હુવા તબ બહોત શરમીંદા, કીયા અરજ વો યું ઉંમરોકા કહા.
મેરી આબરૂમેં પડેગા ખલલ. જહાંમે હોઉંગા બહોત મએ ખીજલ.

કહા મુજકો રાઝી કરેગા જો તું, તો મએભી રખુગાં તેરી આબરૂ.
કરે ગરરઝા મંદતોં મેરે તઈ, તો યે બાત હરગીઝ ન બોલું કહીં.

ઉમરકો દીયા ઉસને ફીર પાંચ હઝાર, ડાલે અપને ઝંબીલમેં વો અયાર.
લે મનઝીલ બ મનઝીલ ચલે કુચ કર; પોહચે મુલ્ક દીરાજકો જાય કર.

વો દીરાજ સુન દૌડ આયા વહીં, જો મુજરા કીયા આકે અમીરકે તઈ.
કીયા અરઝ દાદારકા હાથ જોડ, અમીરને દેખા તબ ઉમરોકે યે તોર.

યે કયા અરઝ કરતાહુએ મુજકોસુનાવ, ઉમરોને બોલે દીદાર અપના દીખાવ.
કીયાથા સો ઝએતુનને વાયદા, સો હુએ યાદ ઉસકો વોહી કાયદા.

દિખાયા અમીરને ઉસે તબ દીદાર, સો દેખેસે ઉસકો હુવા દીલ કરાર.
બહોત માલો ઝર વો કીયા તબ નઝર, તબનઝર અમીરશાદહો ફીર ઉસસાદકર.

મંગાકર દીયા ઉસકો સરપા મગર, કહાજા બરાબર જો ઉસકે ઉમર.
કહે કાનમેં જાકે દીરાજકે, મએં કેહતાહું તુજકો સુનો કાન દે.
વો ઝએતુન જો ઉનકી ઓરત અથી, ઝમીપર તેરે તઇ પછાડી અથી.

કહા સુનકે દીરાજને યું મગર, તુ યે બાત ઝાહેર કીસ્સે ન કર.
ઉમરોને બોલે મુજકો ઇનઆમ દે, તો પરદેમેં યે બાત મખફી રહે.
વગર નઇતો બોલુ મએ સબકેહુઝુર, બરમ જાવે તેરા શરમ હોવે દુર.

દીયા ઉનને મોહરાં સોચાલીસ હઝાર, ઊમરકો કીયા ખુશ હુવા દીનદાર,
ઊમરોં ડાલ ઝંબીલમેં લે ચલે, સો લશકરમેં અપને વહીં મીલે.

ચલે કુચ દર કુચ લશકર સહાબ, સો મીઆદકે મુલ્ક પોહંચે શીતાબ.
વા સુનતેહી મીઆદ આયા દોડકર, કયાકો મુજરા ઉને આનકર.

વો આતેહી દીદાર માંગા વહાં, અમીર ઉસકા દરશન દીખાયા વહાં.
રખે શીરજો હદએ ઉન લાએકર, અમીરને કબુલે વે ખુશ હોએકર.

વો સરપાવ પોશાક મીઆદકો, કીયા ઉસકો રૂખસત ઉસી વકત વો.
ઇમરોભી ગએ ઉસકી દરબાર લગ, કહા કાનમેં ઉસકે હોકર અલગ.

જીને તુજ પછાડી વો ઓરત અથા, યે ખાવીંદ હએ ઉસકા સુનો તુમ સહી.
કીયા દીલમેં અફસોસ મીઆદને, ન કર યે ઝીકર યા ઉમરો કીસ કને.

ઉમરોને કહા સબ સો મીઅ દકો, અગરયે કરે દીલ મેરા શાદ તુ.
અગર તુ કરેગા નજીર માલો ઝર, રખું લાજ તેરી સો મએં થામકર.

ઉમરોકે દીયા દો સો મોહોર, ચલા ડાલ ઝંબીલમેં તબ ઉમર.
કીસીકા જહાજ ઇસતરફ આવે કહીં, તો અલબતા ઉસાકો ડુબાદો વહીં.

ચલો હમ ચલે અબ તુમ્હારે સંગાત, જહાઝાં પકડકર હુએ હાથો હાથ.
જહાઝોપે બેઠી વો ઝએતુ તબી, વોહ હમરાહ હુએ સાંતો અદ્રી સભી.

ગએ વે જહાઝાં સમંદરકે પાર, ઉધરકે લગે જાકે દરયાકે પાર.
સાતો આદયોં કે તો રૂખસત કીએ, ઉતરકર કીનારેપે ડેરે દીએ.

લગાએ વહાં પર વો ખેમેં તમામ, ઉસી જાએ ઉનરા હએ લશકર તમામ.
ખબર શાહ પરીકો વો પોહચીતધાં, કે આયા મદીનેસે લશકર યહાં.

વઝીરકો કહા જા ખબરદાર હો, બુલા લા તુ ઊસકો મેરે રૂબરૂ.
વઝીરભી ચલા વહાંસે આયા યહાં, લગા જાને ખેસે મતે બે ગુમા.

ઉમરેભી ખડા હો મુઝાહીમ હુવા, વઝીરને ઉસી કો સો યુંકર કહા.

પરીહું હમારેસે પરદા નહી, તુ કયુ રોકતા હએ હમારે તઇ.
મએ સાહપરીકાજો હુવા વઝીર, બુલાનેકા આયાહુ હોકર તબીર.
ઉસરોને કહા તુમુ ખડે રહો યહીં, હુકમ લા બુલાઉં તુમારે તઇં.

ઉમરોને અરઝકી યે ખેમમેં જા, વઝીર સહ પરીકા ખડા હએ જો આ.
ઝએતુંને ગુસલ કરકે કપડા નીકાલ, લીબાસ અપના પેહના ઝનાના બેહા

બુલાકર વઝીર ઉસકે હમરાહ હો, ગઇ સાહ પરીકે વહીં રૂબરૂ.
છુપાઇથી ચાદર ઉને ચરસતી, મીલી જાકે ઝએતું નંગે સરસતી.

કયા જાકે શાહ પરીકો સલામ, પુછા ઇસતે કયા સુના તેરા નામ.
ઝએતું પાકદામન બડિ મુચતફા, મુજે ભેજે હેંગે અલી મુરતુઝા.

નબી નામ સુનકર વો બેજો દરદ, પુછા ઊનને ઝએતુનકો તબ સા ઝુદ.
કહાં હઇ તુમ્હારે યે સરકી ચદર, કહી હેગી તેદી સો બેટીકે ઘર.

બુલાકર કીયા ઊસ પરીપર ગઝબ, કે આદમકો લાઇ હઇ તું કયા, સબબ.
સીતાબીસે ઉસકો મેરે લા હુઝુર, લીજાનેકો આઇ હઇ ચલકર ઝુરૂર.
મોહમ્મદ હનીફકો સુનો તુમ બયાં, ઉઠા કરકે લાગે હએં ઉનકો લખાં.

વો હર રોઝ રખતી અમીર સેતી ઓ, જો મુજસે મીલે તો કરૂં મેં દવા.
મોહમ્મદ હનીફ ઉસકો કેહતે પુકાર, કે યે કામ મુજસે ન હો ઝીનહાર.
ઇસી વાસ્તે વો ન કરતી દવા, અમીરકો ઝખમમેં બડા દરદ થા.
રહીથી ઉનહોંમે રમક અક જાં, બહોતગે દરદસે અમીર નાતવાં.
સો ફીરયા પરીને મંગાકર પલંગ, રખી બાપકે રૂબરૂ બે દીરંગ.
વો ઝએતુનકે તબ હવાલા કીયા, કે ખાવીંદ તેરા ઝખ ઉસકો લીજા.
અરકો જો દેખી ઝએતુ નાતવાં, કયા બેખબર હઇ વલે નીમજાં.
તસદદુક પલંગપર ગીરયાં હુઇ, ઊંસી ગમસતી સીના બીરયાં હુઇ.
કીયા અરઝ અય સાહેબે તખત્તા તાંજ, દુતયામેં ઇસીકા ન હોમા ઇજાજ.
મર ઇસ મુલ્કમેં હો ઇસકી દવા, તુ કરતા હઈ વાજીબ તુંમનપર રવા.
હોવે રાઝી તુજસે સો રહે નબી, હુએ શાદમાં સુનકે હઝરત અલી,
કીયા હુકમ યું કર પરયોંકો વો શાહ, કે લાવો ફલાને જંગલમેંસે કાહ.
વો લાકરકે જલદી કરો તુમ દવા, શફા બખશે ઉસકે અમરસે ખુદા.
લાગો પીસકર ઉસકી પટટી બનાવ, જતનકર જખમકે શો ઉપર લગાવ.
કર હકતઆલા જો અપના કરમ, હોવે તીન પટટીમેં ચનગા જખમ.
શો પરયોંને સુનકર લાયા ઝુદ ઘાંસ, વે બાંધે ઝખમપર વહીં આસપાર.
બઝાં તીન દીનકે બંધે દુસરી, છે દીનકે પીછે ફીર પટી તીસરી.
નવં દીન ઝખમ ખોલ દેખં વો કયા, ઝખમી ઇતની મુદતમેં અચ્છા હુવા.
લગા હડડી હડડીશે મીલા ગોસ્ત, હપરશેભી પૈદા હુવા ઉસકે પોસ્ત.
ચહેલ રોઝ ઝએતુન કીયા વહાં મુકામ, અમીરકો ગીઝાયાં ખીલાગાં તમામ.
આઇ તનમેં તાકાત ચડા મુહપે નુર, હુંવે ફરબા તન ઓર ગયા દરદ દુર.
જયસા પેશતરથા અપીરકા બદન, હુવા ઉસ્સે ઉનકા વો મોટા બદન.
વહીં શાહ પરીશે વો રૂખસત લીયા, બહોત ઉસને તોહફ્ વ હદયા દીયા,
અમીરનેભી હથયાર સબ બાંધકર, ઝએતુકો બીઠાએ વો પરદે અંદર.
જહાઝોંપર અસવાર હોકર ચલે, સાતો આદયોંશે વો જાકર મીલે.
મોહમ્હદ હનીફ આદયાં દેખકર, પુછે કયા બલા હએ કહો યા ઉમર.
ઉમરને કહા યા અમીરે જહાં, ઝએતુનને પછાડી હએ સબ આદયાં,
મુસલમાં કીએ હએં લાએ દીનમેં, યે આતે હએં મીલને તુમ્હારે કને.
મોહમ્મદ હનીફ શો હએરત રહા, કહે યા ખુદાવંદ અરઝો સમા.
ઝએતુકો અજબતુને બખશા હએઝોર, અયશેહી કીતે કે વો પંજે મરોડ.
પછાડી દીએ ઊનકો અપના ગુલામ, યે હએ ખેલ કુદરતકા તેરે તમામ.
સાતોં આદયોંને કીયા આ સુલામ, કહ યા અમીર અબ કરો એક કામ.
હમનકો દીખાવો તુમ્હારા જમામ, કે રખતે હએં હમ ઇશ્તયાકે કમાલ,
ઉમરો શેતી પુછો યો કેહતે હએ કયા, સભી ઇન ઝબાંમે તુમે પુછના.
ઉમરોને કહા કી હએ ઝએતુ કરાર, દીખાઊંગી ફીરતે વકત મએં દીદાર.
દરસ દેખનેકો યે આયા ઇતાલ, દીખાવો અમીર અબ ઇન્હોંકુ જમાલ.
ચલે આએ જલદી અમીરશે મીલે, અમીરભી વહાશે વહીં ઉઠ ચલે.
બઝાં પોહંચે વે સબ કીશી જાએપર, કીયા ઉસનેભી વહાં મુકામ આનકર
શો યક રાહ જાનીબ મદીનેકી થી, હુયમ રોહ શાહે ઇમકો મીલી.
સફરકા વહાંસે કીયા જો હીસાબ, બરસ સાત ગુઝરેથે અંદર હીસાબ.

પોહંચ જાકે ખરડો કહે યા અમીર, અમીરને જવાબ યું દીયા બેનઝીર.
મદીનેકા જાનેકી ખાઇ કસમ, કરૂં કસ્દ મએ મુલકે શાહે ઇરમ.
સહાબોકા ઉમેદ ગરાકી તોથી, કે હમ મીલ મદીનેકા ચરના ફકત.
સુની યે હકીકત લીખે સબને ખત, રવાના મદીનેકે કરના ફકત.
દેખે જાકે આગે મુલ્ક શાહે ઇરમ, હમારે લીએહી હુવા યે હુકમ.
સહાબોકે ખત સબ જકબ એક જા. વે દેકર ઉમરકો રવાના કીયા.
અરઝ દાસ્ત અમીરને પહરકો લીખે, બી અહવાલ સારા ઝબાની કહે.
બરસ સાત ગુઝરે હયે હમકો ઇધર, ન જાને ખુદા કબ લે જાવે ઉધર.
ઉમરો જલદતર હો મદીનેમેં આએ, દીયા ખત હરએકકા ઘર બીચ જાએ.
વો હઝરત અલીકા અરઝાદાશત હે, ઝબાંસે હકીકત વહાંકી કહે.
સભી ખતકો અપને પડાને લગે, યે અહવાલ સબકો સુનાને લગે.

પોહંચના મોહમ્મદ હનીફકા શાહેરે ઇરમમેં ઓર જંગ કરના શાહે ઇરમસેં.

સુનો તુમ યહાં દાસતાને અમીર, ઉમરોકો રવાના કીએ તબ અમીર.
ચલે કુચ દર કુચકર શહેર યાર, સવારાં અથે સાથ બારા હજાર.
પોહાંચે વે ઇમરકે કીલ્લે કે હએ પાસ, સુનાશાહ ઇમર દીલમે ખયા હીરાસ.
અહલકાર શાહકો દીયા યું ખબર, કે અચ્છા હો આયા હએ વો શેર નર.
સવારા ઉસીકે હએ બારા હઝાર, ફરજકા કરેગે વો સબ કારઝાર.
શબા શબ વે ફોજા મીલાકર ઉને, કીયા લોકો હાઝર વહીં શાહ કને.
ફજરકો નકારા બજા જંગકા, સફાં બાંધી લશકરને મેંદાનમેં જા.
ઉધરસે મોહમ્મદ હનીફ હો સવાર, મુકાબીલ હુવા બાંધ સફ બા કરાર.
વો થે ખાસ અસહાબ કે જો જવાં, મારે શાહ ઇમરકે બહોત પહેલવાં
અમીરકા તરફકા મરે પીર ન કોઇ, મેરે ઉસ તરફકે સભી સવાર હુએ.
કીતે દીન તલગ યુંહી હોતાથા જંગ, દેખા શાહ ઇમર હોચુકા જબ યે રંગ.
કહા શાહ ઇરમ ફોજકો તબ પુકાર, દેદો મીલકે યકબાર સબ એકઠાર.
સો લશકરને હમલા કીયા એકબાર, બડા ગુલ મચા ઓર હુવા શોરશાર.
મોહમ્મદ હનીફભી વહાં ખેંચ તેગ, લગે મારને ફોજકો બેદરેગ.
ચલે એક તરફસે હએં ઉમરે અલી, લગે મારને ફોજ તાલીબ અલી.
ઝએતુન પાકદામમનભી હોકર સવાર, કરી ફોજ કુફફારમેં કાર ઝાર.
સડે માર તોડે કીએ કાફરાં, ઝમીપર હુવા ખુન ઉનકા રવાં.
હુવા જંગ અયસા કે બમશાન વહ, સહાબે ખડેગે જહાંકિ તહા.
ઇતેમેં જો વારીદ હુવા વાકતે શામ, વે દો લશકરોંને કીયા વહાં મુકામ.
યો શાહે ઇરમ તબ કીયા હએ શુમાર, મરે ઉસકે લશકરસે પાસઠ હઝાર.
અમીરકે તરફકા ન કોઇ મુવા, મગર યક સહાબી સો ઝખમી હુવા.
ઓર ઝખમા હુવે ઇનકે કીત્તે જને, હુએ ઠાર ઉસ દીન સો કીતને જને.
બુલાકર વઝીરોકો શાહે ઇરમ, કરો મસલહત અબ રહે કુછ શરમ.
બઝીરાંને બોલે સો સમજાએ કર, કે મારેગે ઇનકો મકર ફંદકર.

કે જીસ વક્ત સોવેંગે વે બે ખબર, દગાસે પડંગે ઉન્હોંકે ઉપર.
પસંદ આઇ શાહે ઇરમકે યે બાત, કરે જાકે શબ ખુનકો આજ રાત.
દગાસે અગર મારેં હમ ઉનકે તઇં, દગાકે બગએર ઉનસે પોહંચે નહી.
વો સબ ખુનકી સબ તય્યારી કીએ, આધી રાતકો સબ સવારી કીએ.
મોહમ્મદ હનીફકા જો લશકર તમામ, રહા બે ખબર હોકે અપને મુકામ.
યકાયક વો લશકર ઉઠા ગડબડા, મુસલમાન સારે ઉઠે હરબડા.
કીતોને કીઇ ભુલ ઝીનો લગામ, કઇ બચકે ભાગે જંગલમેં તમામ.
કીતે ઉસ જંગલમેં ગુરેઝાં હુએ, કીતે ઉંઘે સર પકડે મરમર ગએ.
મોહમ્મદ હનીફ યક ખદકમેં ગીરે, લગી ચોટ તબ એક નઆરા કરે.
અલીકો દીયા તબ શો હાતીફ નીદા, ઉઠો યા અલી ઝુદ શેરે ખુદા.
મોહમ્મદ હનીપર કઠન વક્ત હયે, ખબર ઝુડ યે નઇ બહોત સખ્ત હયે
ઉઠે શાહે મરદાં અલી શેર નર, કીએ ઝીન ઉસ વક્ત દુલદુલ ઉપર.
સવાર હોકે હમરાહ ઉમરોકો લીએ, નીકલકર મદીનેસે બાહેર હુએ.
ઝમીકી ફરીશતોંને ખીચી તનાબ, ઉસી વકત હયેદર હયે પોહચે શીતાબ.
મારે એક નઅરા અલી ઝુદતર, આયા રોઆબ ઉનકે દીલોંકે ઉપર.
ઉછલકર ગીરે તખ્તસે શાહ ઇરમ, જો દુલદુલને હયે દરકે ગારા કદમ.
સહાબોંને આને આવાઝ સુનકર અલી, જગબ હુએ એકે જાએ હુઇ ખુશદીલી.
મોહમ્મદ હનીફકો ખંદકસે નીકાલ, કીએ ઉનકો અસવાર ઘોડેપર ઇતાલ.
સો ઝએતુનબી ઓર ઉમરે અલી, મીલે આકે ઉસ વકત તાલબ અલી.
ઇતમેં સુબ્હા આ હુવા આશકાર, ખીંએ શાહે મરઝાં અલી ઝુલફીકાર.
ઉઠા કરકે દુલદુલ ખડે રનમેં જા, મારે ફોજ કુફ્ફાર બે ઇનતીહા.
અમીરકે જો ઘોડેને લશકરો માલ, હુએ જબકે શબખુંમે પાએમાલ.
અવ્વલ અપને અસહાબકો કર સહી, સલ્હ બાંધ ઘોડોંપે બયેઠે સભી.
મીલા દેખ લશકર સો ઇસલામકો, ડરા સાહ ઇરમ વો પરેશાં હુવા.
ભાગા દોસો અસવારશે વો નીકલ, મુસલમાં હુવા ઉસકા સારા વ દલ.
યહાં શાદયાન ફતહકે બજાએ, હુએ કીલ્લે દાખીલકે જો ફતહ પાએ.
કહા યું અલીને ઉમરકો વહીં, દેખો શાહ ઇરમ હયે કે ભાગા કહીં.
ઉમર પેક જલદી વહાંશે ચલે, જા રસતેમેં શાહે ઇરમકો મીલે.
જહાં શાહ ઇરમકે બીરાદરગે ચાર, હરએક મુલ્ક અપને કાથા શહેરયાર.
જો ઇમશાક આડી ઉન્હોંકા થા પીર, ચલા શાહ ઇરમ ઉસકને હો અસીર.
પોહંચા જાકે જબ ઉસ મુલક આદપર, બેઠા બાગમેં જા અસપશે ઉતર.
રખા સરપે ટોપી હોગાએમ ઉમર, બેઠા ઉસકે નઝદીક વહાં જાએકર.
ભેજા શાહ ઇરમને વહાંશે સવાર, કેહ ઇમલાકે આદીકો જા આશકાર.
કે શાહે ઇરમ જો તુમ્હારા મુરીદ, ખુલીયા હયો તુજકો બ શોદે મઝીદ.
જા અસવારને ઉસકો કીતી શબર, ચલા આયા ઉમલાક સુન ઝુદતર.
મીલે દોનો આપસમેં બડે શોકશ, હુઇ ગુફતગુભી બડે ઝોકશી.
કહા ભાઇ યે કયા મુસીબત હુઇ, ઇતી ફોજ ભારી યહાં ગુમ હુઇ.
દીયા શાહ ઇરમને યે ઉસકો જવાબ, કે બેટીને મેરે કીયા મુજ ખરાબ.

મુસલમાંપે જાકે મુસલમાં હુઇ, વો અપને બુતોશે પરેશાં હુઇ.
બડે બુતફી ઉસકો ન આઈ શરમ, બીગાડી હમરાભી શારા ધરમ.
ન કુલફી રખી ઇસને હયે આબરો, કરી મુજકો વેરાં મુસલમાન હો,
મદીનેકી લાય મેરેપર સીપાહ, મયે ભાગા હુવા મુલ્ક મેરા તબાહ.
મયે ઇસ હાલમેં હોકે આયા યહાં, વલેકીન ઠીકાને નહીં મેરી જાં.
હોતા હયે મેરા જીવબહોત કલઉથલ, મુબાદા કરે આકે યહાંભી દખલ.
તો ફીર યહાંશે મુજકો નીકલનાપડે, કરેગે કતલમુજ મુકરરર કરે.
કહોં બાપ માંફી હયે ઉલફત ઊશે, મુસલમાંકી શોહબત હયે હરદમઉશે.
અગર જાનતા મયે કે અયસી બલા, તો છોટેશે ઇસકા કટાતા ગલા.
તો મુશકીલ ન પડતી મેરે પરકુબલ, મુસલમાંકા હોતા ન તુજપર દખલ.
તો ઇમલાક ઊસકો દીલાસે દીયા, ગલેસે લગાકર શફ્કકત કીયા.
કહે ભાઇ મત ફીકર કર તુ ઇતાલ, યહાં ઉસકો આનેકી કયા હયે મજાલ.
ઊમરને વહીં સરસે ટોપી ઉતાર, કહા શાહ ઇરમકો સો તબ હાંકમાર.
કહાંતક તુ ભાગેગા શાહે ઇરમ, તુજે ભાગનેસે ન આતી શરમ.
કહા અય બીરાદર યે અયસી બલા, દીઇ મેરે પીછે ઉન્હોંને લગા.
તબ ઇમલાક બોલાકે જાને ન પાએ, પડી શૌર પ્યાદે ઉમરોપર જો આએ.
જી દોડે પકડનેકો લોકાં સભી, ઊમરોને રખી સરપે ટોપી તભી.
હો ગાએબ કીતોકી તો પગડીઉઠાએ, ચલો તકાંસે મોલા અલી પાસઆએ.
ગરઝ હોકે શાહે ઇરમ તબ નીરાસ ગયા ભાગકર ભાઈ આદી કે પાસ.
ઊમરને હકીકત કરી સબ અયાં, નઝદ શાહે મરદાં અલી કે બયાં.
કે શાહ ઇરમ છોડે ઘહેરો દયાર, ગયા ઓર સરહદમેં હો એકરાર.
હયે ઉસકે બીરાદર વહાં યા અલી, બડા ઝોરવર હયે ઓર હયે મહબલી.
અલીને કહા તબ નકારા કરો, જહાં વો ગયાં હયે ઉધરકો ચલો.
ફજરકો ચલે કુચ દર કુચ શાહ, પોહંચે મુલ્ક ઇમલાકકો મહેરોમાંહ.
વો શાહે ઇરમકોભી હમરાહ કર, ખડા આકે મેદામેં સફ બાંધકર.
ઇધરસેભી લશકર નમુદાર હો, ભી ઘોડેપે ઇમલાક અસવાર હો.
કહા આકે મેદાનમેં યું પુકાર, કે ઝએતુન આવે મેરે રૂબકાર.
યે ઝએતુન સુનકર અલીસે કહી, અગર હો ઇજાઝત તો જાઉં અભી.
અલીને કહા તબ રસમ યે નહીં, કે લડનેકો ભેજે સો ઓરતકે તઈં.
કહી તબ કે મેરા ચચા હયે યે શાહ, બહોત ફખ્રવર હયે બડે ઇઝઝોજાહ.
બઝાં ઉસકો હયેદર કયા તબ અમર, મુકાબીલ હુઇ ઊસકે જા ઝુરતર.
સો એકબાર ઇન્હીંભી દોડા ઉડા, આઇ ફોજ અપનીસે સરકો ઉઠા.
ખબર સુનકે ઇમલાક તય્યાર હો, ભી લડનેકો આયા હએ અસવારહો.
વહીં દેખ ઝએતુ કે એક બારગી, લગા કેહને હુઇ તુ કોસ સારકી.
ગુસ્સેસે લગા કેહને ઉસકો શીતાબ, કીઇ બાપકે મુલ્કકો કયુ તુ ખરાબ.
બડે બુતકી તુજકો ન આઇ શરમ, ન ઉસકે ગઝબસે ડરી બેશોકમ.
જો આપને બુઝુરગોંકી દી છોડ રીત, ખુદાસે મુસલમાનકે લાઇ પીત.
દગા કરકે હમસે ગઇ તુ વહાં, બડા બુત તુજે ખીંચ લાયા યહાં.
ગુનેહગાર હે તુ ગુનેહગાર હે, બડે બુતકી દેખ અબ તુજ મારહે.
તુજે અય મેરે હાથસે બચના સહાલ, મેરે ગુરઝકા વાર તુ ગર સંભાલ.

ચે કેહકર લગાયા હઈ ગુરઝ ઉસ ઉપર; વો ઝએતુને હમલા લીયા બરસીપર.
સો ઇમલાક આદી ગઝબનાક હો, લગાયા ગુરઝ ઔર ચાલાક હો.
ઝરબ વોભી ખાલી ગયા તબ મગર, ન ઝએતુનપર વો હુવા કારગર.
સીયુમ મરતબે જબ નીકાલી હઇસેફ, બડે બુતકો કર યાદ ખા દીલમેં હઇફ.
ચલાયા હઇ શમશીર ઝએતુનપર, કે જું બરક ગીરતી હઇ ચીચાનપર.
ગઇવો નીકલ હાથ ખાલી પડા, વહાં દેખ હેરત મને હો ખડા.
લગી કરને ઝએતુન તબ કારઝાર, કરી જાકે ઇમલાક પર એક વાર.
પકડકર કમરબંદ ઝીનસે ઊઠાઇ, વહીં રૂબરૂ મુરતુઝાકે લે આઈ,
કહા બોલ કલમા બચે તેરી જાન, વગર નઈ તો પટકું તુજે બેગુમાન.
કહા મયે ન કલમા કહુ ઝીનહાર, અગર મુજકો જાંસે તુ ડાલેગી માર.
પટકકર સો ઝએતુન ઉસે બેદરેગ, મારી ખીંચકર ઉસકી ગરદનપે તેગ.
જુદા હોગયા તનસે ઉસકેભી સર, જહનમકો પોહંચા વો કાફીર મગર.
દેખા શાહે ઇરિમને કે ભાઇ મુવા, વહાંસેભી ઝુદી રવાના હુવા.
કહા અબ તો મરેપે આઇ બલા, બીરાદર દુશ્મકે મુલકકો ચલા.
વો લશકરભી ઇમલાકકા તબ ડરા, સીદકલાકે દીલસે વો કલમા પડા.
બજે શાદયાને ફતહકે તમામ, અલીને કીયા ઉસ જગાપર મુકામ.
બુલાકર ઊમરકો કહે ઝુદતર, કે શાહે ઇરમકો લે આવો બખર.
પીછેભી શાહે ઇરમકે ઊમર, ટોપી સર પે રખ હો ગાઇબ ઉમર.
ઉમરભી ચલે વહાંસે હો બેઝગામ, મીલે શાહ ઇરમસે વો ફરખુંદાકામ.
ચલાજાતા મલતા દોનોં અપને હાથ, દેખે કયા કે હયે સાત અશવાર સાથ.
પોહંચા ભાઇકે વો શહેરકે કને, ઉતરકરકે બયેઠા વ બાસતાંમને.
ભેજા ભાઇ અપનેકો વહાંશે ખબર, કે આયા હયે શાહે ઇરમ ભાગકર.
વો ભાઇભી સુનતેહી બેકીલોકાલ, બોલા શાહ ઇરમકો કે કીયા હયે ઇનાલ.
કહા ભાઇ મુજબોલ કયા તુજ હુવા, તેરેપર નીપટ હાલ કયસા હુવા.
કહા શાહ ઇરમ આપની બેટીકા દુખ, કોબેટીને ખોયા મેરા સારા સુખ.
મુસલમાં દો મુજપર સુલાઇ ચડા, લીયા મુલ્ક મેરા ઉન્હોંને છુરો.
વો ઈમલાકે અપને ચચાકોભી માર, ઉસીકા મુલકભી કીયા ઇન ઉજાડ.
વહાંસેભી અબ ભાગ આયા હું મયે, ફક્ત જીવ અપનેકો લાયા હું મયે.
દીલાસે દે બોલા અય ભાઇ શીગાર, જેમ્અરખતુ ખાતીરન કરઅબ બીચાર.
યહાં ઇસકો આનેકી તાકત કહાં, તુ રખ હર વજે અપની ખાતીરનીશાં.
ઇતેમેં ઉમરનેભી ટોપી ઉતાર, કહા શાહ ઇરમકો ઉન્હીં હાંક માર.
દેખા શાહ ઇરમને કહા હાય હા, કે પીછે યે મેરે યે આઇ બલા.
કહા શાહ ઇરમ તુજકો ગૈરત નહીં, શરમ આબરૂ ઓર હુરમત નહીં.
કહા ભાઇસે તબ વો શાહે ઇરમ, કે ભાઇ પ્યાદા યે કરતાસીતમ.
જહાં જાતા મેં હુ વહા સાથ આ, પીછે મેરે આતા હયે યે ભી ચલા.
કહા ઇસકો પકડો ન જાવે કહી, રખી સરપે ટોપી ઉમરને વહી.
હોગાયબ ઉસી જાસે એકપલ મને, દોડાદોડ કરતે વે સારે જને.
ઉમર અપની કરને લગે હયે વો કાર, કાસીકી લે પગડી કીસીકી કટાર.
ઉતારી કોસીકે કમર પરસે શાલ, લાયા છીન કીસ્સા સો ઝરીકા રૂમાલ.

ચલા વહાંસે જલદી આયા સાહપાસ, અલીસે લગા કરને આ હલતી માસ.
ગયા શાહ ઇરમ અપને બાઇ કને, તસલ્લી દીલાશેદે રાખા ઉને.
જરકો કીથે કુંચમેં બુતુરાબ, મુલકમે ઉસીકે જા પોહચે શીતાબ.
બી શાહે ઇરમ અપને ભાઇકે સંગ, સવાર હોકે આયા વહીં બેદીરંગ.
ઇધરસેબી અસહાબ શાહે નજદ, મુકાબીલહુએ ઉસતરફકેકહીં પહેલવાં.
લગે હર તરફ કરને હરએ જવાં, મુએ ઉસ તરફકે કહીં પહેલવાં.
બાઇ સાહ ઇમરકા ગુસ્સેસે ચલા, આયા આપ રનમે ઘોડે પર ચડા.
કહા ઔર મુજકો નહીં કીમશે કાર, ઝએતુન આવે મેરે અબી રૂબ્કાર.
હુકમ લેકે ઝએતુ ચચાંપર ગઇ, કહી કયું બુલાયા તુ કયુંકર બગાઇ.
કહા ઉસનેકયું તુ મુસલમાં બુલાઇ, પરદકો મુલકશે તુ મુજકો સહી.
ચચા અગને ઇમલાકકો મારકર, તુ આઇ હઇ ચલ કરકે મેરે ઉપર.
યે કહેકર કીયા વાર ઝએતુનપર, ઝએતુનને લીયા વો સીંપરકે ઉપર.
કમરબંદમેં ઉસકે તબ હાથ ડાલ, ઉઠાઇ ઊંસે અપને સરપર બહાલ.
કહી દીન અહમદકા કર તુ કબુલ, વગર કહીં તો પટકુંગી દર ખાકો ધુલ.
વો સુનકર કુબુલા મુસલમાં હુવા, ખુશી દીલસે ઉસનેસો કલમાં કહા.
મીલાઇ અલી મુરતઝાસે લે આએ, બી હઇદર ઉસકો છાતીસે લગાએ.
બાગાશા હઇરમવાંસે જલદી શીતાબ, સીયુમ બાઇ કે મુલકકો હો ખરાબ.
બી લશકર હુવા આ કેઉનકા વો સબ, મુસલમાં હુઆ ઔરદીએ દેડે તબ.
અલી શાહે મરદાન ખેમેમેં આય, ખબર દીકે શાહે ઇરમ નઇ દીખાએ.
ઉમરનેબી ઝુદીસે મારે કદમ, દેખે કયા કે જાતા હશઇ શાહે ઇરમ.
સીયુમ બાઇ કે જાકે કીઇલેકે કાર, ખબર કરને ભેજા વહાંસે સવાર.
વો બાઇબી આકાર સો સુનતે મીલા, કહા બાઇ કયા હઇ તેરેપર બલા.
કહી શાહ ઇરમને હકીકત તમામ, કે ઝએતુન કયા હઇ યે સારા જો કામ.
કહાબાઇ અબ કુછ ન વસવાસ કર, નીકાલ અપને દીલસે ન ગમ ફરરકર.
ઉમરને વહી વરસે ટોપી ઉતાર, કે અબ લગબી તુજકો હુવા શુમાર.
બોલા અય બીરાદર યે પ્યાદા બલા, મેરે પીછે ઇસકો દીયા હઇ લગા.
કહા ઉસને સબકો કે પકડો ઇસે, યે પ્યાદા બડા શેખ મુજકો દીસે.
દોડ હર તરફસે હઝરો સવાર, ટોપી સરપે રખકર છુપા તબ અયાર.
લીએ સબકે દસતાર હીરે જટો, ઉમરને વો ઝંદીલમે સબ ભરેબી.
ચલા આયા દોડા વહીં શાહ પાસ, અલી મુરતુઝાંસે કીયા ઇલતે માસ.
કે શાહે ઇરમ અપને બાઇ કને, ગયા હરખા ઉસને અપને કને.
કીયા કુચ હઇદરને સુનકર ખબર, પોહચે જાકર ઉસકે મુલકકે અંદર.
ખબર સુનકે આયા હઇ વોબી નીકલ, દોનોકા અપસમેં હુવા દંગલ.
દોનોં લશકરાં આકે મેદાનમેં, ખડે આ રહે જંગકે ધ્યાનમે.
કીસ્સા મુખતસીર જંકા તબ હોવે, ઇધરકે બહોત પહેલવાના ગીરે.
તબ આખીર સીયુમબાઇ શાહે ઇરમ, આયા હઇ વો મેદાનમેં બેશરમ.
કહા આવો ઝએતુ મેરે રૂબકાર, કે દઅવા લેઉં તુજસે મયેં એકબાર.
હુકમ માંગ ઝએતુન અસવાર હોં, કુછ જા ચચાકે વહીં રૂબરો.
ગઝબ હો ચચાને કીયા ઉસપે વાર, વો રદ કર દીયા વાર પરવર દીમાર.

કમરબંધ પગડી ઉઠાઇ ઉસે, ફીર કલમા નબીકા પડાઇ ઉસે.
મીલાઇ ઉસે થા અલીકે વો સાથ, ભાગા શાહ ઇરમ વહીંસેકરકરકેઘાત.
ફીર ઉસકાભી લશકર મુસલમાં હુવા, ઇસ્લમકો અભી કાબી ઘરમાં હુવા.
બે આ જા ખબર કહાં હયેશાહેઇરમ, ઇમરૂને ઉડાએ પહાંસે કદમ.
મીલા જાકે શાહે ઇરમસે બહાલ, દેખા કયા કે જાતા હયેગમગીન હાલ.
આગે શાહ ઇરિમુ ઔર પીછે ઉમર, પોહચે જાકે દોનોં શહેરકે અંદર.
બીરાદર ચહારૂમકો ભેજા પયામ, કહા બોલ ઇસકો તુ એરા સલામ.
કે ભાઇ તુમહારા હયે આયા યહ., વો મીલને બુલાયા હયે તુજકો વહાં,
સુના જબ બીરાદરને ઉસકી ખબર, સવાર હોકે આયા વહી ઝુદતર.
દોનોં ભાઇ મીલ ઝાર ગીરયા હુએ, બીપતસે દોનાં સીના બીરયા હુએ.
પુસા ભાઇ કેસી યેહી બાત હઇ, કે તેરે ઉપર અયસી મુશકી લાતહય'
કહા તબ હય ભાઇકો શાહે ઇરમ, કે ઝએતુનકા હઇયે સારા કરમ.
વો સુનકર હકીકત હઇ અયસા કહા, દીવાસે દીએ ઉસકો અપસ કનરખા,
કહાં ગરચે આવે મુસલમાં યહાં, તો દઅવા તુમાહારા લેઉં બેગુમાં.
ઉમર સરસે ટોપી ઉતારા લહા, હુવા સારી મજલીસ સને વો અયાં.
પુકાર ઉમરયે કે શાહે ઇરમ, તુજે ભાગનેકી અ આતી સરગ.
કહા ભાઇ પ્યાદ યે તુંફાન હય, ન જાનુ કે યે દેવ યા જાન હઇ.
દેખા શાહ ઇરમકે બીદાકને તબ, કહા હેગા પ્યાદા બડા બે અદમ.
બશર ઝાર હઇગા કે જિનાત હઇ. ન જાનુ હકીકતકો કયા ધાત હઇ.
ઘડી પલમે ગાયબ હોજાતા હઇ, યે તો ફીર આકે સુરત દીખાતાહઇગે.
ઇસે જલ્દ પકડો કે જાને ન પએ, સો તબ ચોતરસે પકનેકો આએ.
ઉમરને રખી સરપે ટોપી વહાં, સો ગયબ હુએ વહાં સતી નાગહાં.
કીતોંકે લીયા સરસે પગડી ઉતાર, કે ડાલ અપની ઝંબીલમે તબઅયાર.
કહે આકે હઝરતકી ખીદમતમને, ગયા શાહ ઇરિમ અપને ભાઇ કને.
ગયા યા અલી શાહ ઇરમ ભાગકર. મીલા અપને ભાઇસે હિમત પકડ.
ચલે કુચ કરકે હઝરત અલી, પોચોંચે મુલ્ક ઉસ્કેઇ હઝરત વલી.
વો ભાઇ ભી સુનતેહિ લેકેફોજસંગ, હુવા રૂબરૂ આકે વો બેદીરંગ.
ઇરમ સાહકા પહેલવાં આનમેં, પુકારા ખડા રેહકે મૈદાનમેં.
મોહંમદ હનીફ લે હુકમ મુરતુઝા, ગએ; રૂબરૂ ઉસકે ઘોડા કુદા.
મારા ખીંચકકાર એક તલવાર ઉસે, કીયા યકઝરબસે ડીબાર ઉસે.
કઇ પહેલવાંનોકો મારે વહાં, કીતે નામદારોં પછાડે વહિં.
પડી ઉસસે લશકરમેં દેહશત વહાં, ન લટકેનેકો આયા જીગર પહેરવાં.
બીરાદર હુવા જબકે ઉસકા સવાર, મહમદ હનિફકો કહા યુ પુકાર.
ધઝબ હોકે બોલા કરો વાર આએ, તેરે દીલમેં અરમાન રહેને ન પાએ.
અમીરને કહે હમ અવલ મારેનહી, કે જબતક ન મારે હમારે તહીં.
અવ્વલ વાર કર તુ હમારે ઉપર, બઝા હમ કરં વાર તેરે ઉગર.
મારી તેગ ઉસને વહીં ઝુદતર, અમીરને લીયા વાર ઉપર સીપર.
કમરબંદ પકડ ઉસકા નઅરા કીયા. કે ઘોડે ઉપરસે ઉઠાકર લીયા.
કહે ગર તું હોવે મુસલમાન આજ, તો બખસુંગા તુજ તરાતખ્તોકાજ.
બ હૈ જો માને મેના હરફ, વગર નહ તો કરતા હું તુજકો તલફ.

કહી ઉસને કલમા બચી ઉસકી જાં, મીલાએ અલીસે હુવા શાદમાં.
દેખા શાહ ઇરમ ભાઇકો દીનદાર, કીયા કસ્દ દીલમેં વહાંસે ફરાર.
અલી શાહે મરદાંભી તજવીઝ કર, કે ભાગેગા શાહે ઇરેમ અબ મગર.
કીયા એક દુલદુલેકો નઝદીક જા, કહા શાહ ઇરમ અબ તુ ભાગેગા કહાં.
હમનકો ફીરાવેગા તુ કહાંતલક, કહાંલગ ફીરાવેગા મુલકો મુલક.
અગર મરહુમીકા તુ રમતા નશાં, તો હો આજ મૈદામે ગરદન કશાં.
વે શાહે ઇરમ સુનકે ગૈરત પકડ, મુકાબીલ અલીકે હુવા ઝુદતર.
કીયા ખેંચ તલવારકા વાર વો, કીયા રદ અલી મુરતુઝા વાર વો.
ઉઠાકર મુઅલક ઉસે ઝનસે, કહા ઉસકુ સમજા હર આઇનસે.
જો કલમાં કહે તો બચે તેરી જાન, વગર કંઇ તો મારૂં તુજે બેગુમાન.
દેખા શાહ ઇરમ વકત આયાં હે તંગ. લડું ઓર કરૂં કીશતરે ઇસસે જંગ.
ન લશકર રહા નહીં બીરાદર રહે, નહી ખેખ અકરબ બીગાને રહે.
કીધર જાઉં મૈં ઓર કીસકે નઝદીક, બુરે વકતકા કોન હોગા શરીક.
મુસલમાન હોએ બગેરે નઇ પનાહ, બુતોંને મુજે અબ કીયા તબાહ.
ન આયા બુતોંસે મદદકો હે કોઇ, મુસલમાંકી દીલમેં તો દહેશત હુઇ.
બડા બુત ખુદાકી ગઝબમેં પડે, બડે બુતકી કાઇ ન પુજા કરે.
બડે બુતપે લઅનત હઝારાં હઝાર, બડા બુત હએ મલઊન ઓર નાબકાર.
બડે બુતપે લાઇ ન ઇમાનકો, હએ નુકસાન બહોતસા મુસલમાનકો.
બડા બુત હકીકતસે નફસે પલીદ, કુફરમે બહોતસી કાફર હયે શદીદ.
યે કેહ કરકે લાયા વો દીલમેં યકીન, રૂવા દાન આઇ સેંવો પાક દીન.
સીદક દીલસે કલમા પડશાહ ઇરમ, અલી મુરેતુઝાને કીયા તબ કરમ.
ઉતારે ઝમીંપર લગાએ ગલે, કહે હયે તુ ભાઇ હમારા ઉને.
મોહમ્મદ હનિફકો બુલાએ વહાં, બી ઉનકે છોટે ભાઇકોભી વહાં.
બી લશકર ઉન્હોંકા મુસલમાન કર. દીએ રાજ ઉસકો બહોત માનકર.
ઉસે તખ્ત બીઠલા ચલે બુતરાબ, દુજે ભાઇકે મુલ્કમેં જા શીતાબ.
તખતપર બીઠાકે દુજે ભાઇકો, દીએ શાહ ઉસીકા ઉસી જાએકો.
જબ ઇમલાક અદીકે આ મુલ્કકું, દીયા રાજ ઉસકાભી ફરમાનસું.
અલી મુરતુઝા ઓર શાહે ઇરમ, ચલે કુચ દર ચુક શાહે ખુરમ.
ઝએતુન પાક દામનકો લે એકબાર, પીદર પાસ લાએ અલી નામદાર.
કહે બેટી તેરી યે ઝએતુન નામ, અબીતક યે હયે પાક દામન તમામ.
મોહમ્મદ હનીફ કર શહાના જલુસ, ગએ સવાર હો લાવનેકો ઉરૂસ.
ઇજાઝત અગર હો તો માનકો ધરેં, મોહમ્મદ હનીફ સાથ શાદી કરેં,
ખુદા તુંજશે રાઝી ખુદાકા રસુલ, તેરાદીન ઇમાન સબ હો કબુલ.
સુનો શાહ ઇરિમ દીલશે રાઝી હુવા, વા શાદીકી સબ કારસાઝી કીયા.
ઇધરશે અલી સાહેબે ઝુલફીકાર, સરઅંજામ શાદી કીયા સબ તયાર.
મોહમ્મદ હનીફકી જો શાદીકા કાજ, લગે હોને બાજે બજંતરકે કાજ.
નીકાહ બાંધકર તખ્ત ઝુલવા દીયા, દુલે ઓર દુલહન અંદર બીઠા.
દીયા શાહ ઇરમને બહોત માલોઝર, જેહઝમે દીયા માલ બહોતસા વાગર.
દાયે ફીર કઇ બાંદયાં ઓર ગુલામ, ચલે લેકે દુબહન ખુશીશે તમામ.
મોહમ્મદ હનીફકે જો દીલકી મુરાદ, પુરાયા ખુદાને હુએ દીલમેં

ઝએતુન પાક દામન શુકરકર અદા, કયા હકતઆવાને હાંજત રવા
ચારોં યાર છુટે તભી બદશે, માલે મુરતુઝાશે યે આનંદશે.
બઝાં મુરતુઝાને ગલેશે લગાએ, બહોત માલ દેકર દીલાંશે દીલાએ.
બઝાં મુરતુઝા મીલ બ શાહે હરમ, વિદઅ હો મદીનેકા કીતે અઝમ.
વો મનઝીલ બ મનઝીલ ચલે કુચકર, મદીનેમેં પોહંચે અલી શોર નર.
ઝીઅરતકો અહમદકે રોઝે મને, લગે જાન અસહાબ સારે જને.
કીએ દીલ તસદદુક અલી મુરતુઝા, ઝીઆરત કીએ રોઝએ મુસતફા.
ગુલામોંકા ઝર દે તસદુક કીએ, હઝારોં ફકીરોંકા ખાના દીએ.
નીકલકર વહાંસે ગએ ધરમને, કે મીલનેકો આયા હનીફા કને.
બીબીને લે ઉનકો ગલેશે લગાએ, કરી શુક્ર ઓર ઉનકો બીઠાએ.
વીદઅ હોડે અસહાબ ગએ અપનેઘર, સલામુન અલેકુમ કીએ સરબસર.
આએ અપને ધરમેં બહોત શાનશે, દીએ ફાતેહા બા દીલોજાનશે.
નકારા બજાએ મદીને મને, મીઠાઇ દીએ બાંટ સબ શહેરમને.
હુવે જગમેં ખુસહાલ અલીયો વલી, જહાંકો સરાસર ખુશહાલી મીલી.
કીયા ખુહનીફશહકા કીસ્સા તમામ, મોહમ્મદ નબીપર દરૂદો સલામ.
હોવેં મુજ તરપશે કરોડો દરૂદ. બરૂહે રસુલે મુતદહર દરૂદ.
કીસ્સાથાજો નાકીસ હુવા અબતમામ, મદદ હો મહમદ હનીફકી મુદામ.
ઓર અસહાબઅહ બામઔાર આલપર, દરૂદાં લખાલખ અછો સરબસર.
ર્ઇલાહી બખશ તુ લખનહારકો, બ બરકત મહમદ ગુન્હગારકો.
બઝાં ઉસ્કે મા બાપકો યા ઇલ્લાહ, અઝાબો અકુબતશે રખ દર પનાહ.
અઝાબત અહબાબ યારાં સભી, રહે શાદા ખુરરમ બ હુરમત નબી.
ઇલાહી મુસ્તનીદ રહે ખુશ ખીરામ, બહુરમત નબી ઔાર આલે કરામ.
તુ ર્એલે પઅગમ્બર દુઓ હો કબુલ, ઇજાબતમેં ઉસ્કી ન હો કુચ ઉદુલ.

તમ્મત તમામ શુદ

કીસ્સએ દીલ બહેલાવ.

બાદ હમ્દરબ્બુલ આલમીન ઓર નાત ખાતે મુલ મુરસલીનકે,
ઓર ઉન્કે જો ચાહાર યાર મક મુલ દરગાહે ઇલાહી હયે,
ગોયા ઇસ્તેહકામદીન નબવીકી મઆવન ઓર મદદગાર હયે;

બયત.

ફીયે ઉન્શે જો કોઇ હોવે શકી, દીલા રએબ શકજાં ઉશે દોઝખી,
મુરમમા દીલ બહેલાવ સુનાંચે પેહલે નાગરીમે થા,
અબ ચન્દ અરશેસે ઉરદુમે હયે અબ ઉરકો કસરત,
શાયકીનશે મતલબ અલવીકી ફરમાયશહે ગુજરાતીમેં,
તરજુંમા કીયા ગયા, ગોયા સહાલકો મીરલ દુરેર,
શાહવારકી દરખશન્દા કરદીયા,

આગાઝ દાસ્તાન

પીલાસા કીયા અયેસી કડવી તુ બંજ, જીશે પીતે બગરબી હો જાએ દંગ
પીલાનેમે વકફા ન કન્તુ ઝરા, માબાદ ઝનશે ન હો વાસ્તા.
તીરીઆ સાથ ધરધરશે ચલી જલ ભરન કુએપર સુનગીઆની,
નશેબાઝ શાંતોંકી પીઆ દુખ રોતી જાએ ભરે પાની,

પેહેલી સખી.

સખી પહેલી યું કહે સખીરી મેરા પીઆ બંગ પીઆ કરે,
પીકાર બંગ જંગ હમશે નાહક કઝીઆ કીયા કરે,
ઓર રહે ચુલ્લુમે આલા વો લોટાભર પીઆ કરે,
ના જાનુ કયા મઝ.હ ઉને જો ધરકે સબતાને દીયા કરે;
અછે ધરમે લાડલા-કયેસી કીની હડતઅલા--
વા પીએ ભંગ રહે મતવાલા-અયશેશે પડા હયે મેરા પાલા,
સખીરી યુંહીચલીજવાની-નશેબાઝ સબોંકી પીઆ દુખ રોતી જાએભરે પાની.

સખી દુસરી.

પીલાસા કીયા અએસી કડવી ચરસ, કે પીનેકી મુજકો ન હો ફીર હવસ,
શબો રોઝ પીનકમે ઝુલા કરૂં, ઉસી કે તસવ્વરમે આખર મરૂં,
સખી દુસરી કહે સખીરી મેરે પીઆને સરચ પીઆ,
બડી ફજરશે પીઆને પીકે કલેજાકું કાલીયા;
ધીના દો છોડ પીઆ કુચ ચન્દ રોઝ તુમ ચાહો જીઆ,
કર બાંસી ખુરરા ઉનકો દે મારે ચરનસે દુર કીયા,
વો પીએ ચરસ ચુરાની નહી કહે હમારિ પાની,-
લાચાર હો રહે રખતાની ગઇ ઇસ ફીકરમે જવાની.—
સખીરી વો ધત ઉનકી નહી જાની—નશેબાઝ સાતોંકી;

સખી તીસરી.

પીલાસા કીયા જામતો ગુલે આન, પીનેશે આંવ ઝરા જામે જાન;
કે સુધી બુધ ન ફીર ધરકા ઉસને વી, ખુદાકા કસમ હયે તુજેહ સાકીયા,
સખી તીસરી કહે પીઆને અરીયુંકા ખાના સીખા;
સુખા દીયા તનબદન જીસમકા ગયા ખુન ફીર નહી અતા,
બહોતેરા સમજાયા પીઆકો કહા હમારી નહી માના,
બહોત બુરા હએ શઓક અફીયુંકા નહિ છુટે જીકે સંગા જાના.
સુંદરકી કીસ્મત ફુટી ટુટી કોહ લગી નહિ છુટી;
અફીયું ના ઉન્શે ચુટી જવાની ગએરોતે લુટી.
સખીરી નહિ લીખી મેરી ઝબાની—નશેબાઝ સાતોંકી;

સખી ચઓથી.

પીલાસા કીયા મુજકો ગાંજા અભી; કે પીતેહિ તા રન્જ ભુલુ સભી.
નહો શઓક ઓર ગાંજા મુજેહ કે દેતા હું સાકી કસમ યે તુજેહ,
સખી ચઓથી યું કહે સખીરી બહોત બુરા ગાંજા,

મેરે પીઆને બહોત પીઆ રંગ ઝર્દ ગાંજેને કરદીના
એહી વસ્રત ગાંજેકા સખીરી ખુકા જીગર જલ ગયા સીતા
નહી તાકત કુચ રહી બદનમે થકા ઝોર મુશ્કીલ હુવા જીન,
ગાંજેકી ઉનહે ધન હયે ભારી ભરભર પીયે હરબારી.
દીનકા જલાદે સારી—હયે ઉમર હમારી બારી—
સખીરી ગેહી મુસીબત ઉઠાની—નશેબાઝ સાતેંકી,

સખી પાંચવી.

પીલાસા કીયા જલ્દ પીઆલા શરાબ ઔર હમરાહ ઉસકે કબાબ
કે પીઆકે ફીર અયેસા મખમુર હું, સરાબે મહોબ્બતમે બસ ચુર હું,
સખી પાંચવી કહેરી પીઆ મેરા શરાબકા પીનેવાલા.
ભર પીઆલે બોતલ કગ્હાલે ખાલી ધરકા પથ્થર કરદાલા;
હો ગાફીલ રહે પડા પુર્જેહ દુમ બડા—ઔર કહે ભરવાવા,
રહે નશેમે ચુર સખી રહે દીન ભરવો તો મતવાલા;
પીએ શરાબકે પીઆલા કર દાલી બોતલ ખાલા,
કાયાભી જલ ખુન કુછ કાલી—કહે કહે કહે કેન્સે હારી,
યે નઓબત સુન કહાના—નશેબાઝ સાતોંકી,

સખી છઠી.

પીલા સાકીયા પોસ્ત જલદી મુજેક, નઆવે કભી જોશ મસ્તા મુજેહ,
નશેમે મંએ લહેર ખાયા કરૂં, શબો રોઝકે ગમસે બેદર રહું;
સખી છઠી યુ કહે પીઆ મેરા છાન, પોસ્તપીએ લીએ બડીફઝર કહેસોકરન
પડી સખીરી હમે હુકમ હયે કયા હયે અજર વો રહે પીનકમે,
બેહોશ જો દેખે ભરકે નજર–ઇસ ફીકરમે સુનોરી જલ જુન;
કાયા હો ગઇ પીંજર–બીન પોસ્ત પીઆમન ભાયા.
સુખ ઝરા નહી હમને પાયા—કોશેંતક જીનોને પીલવાયા;
સબ જનમ યુહી ગમાંયા,
પીઆને સાર હમારી ન જાની—નશેબાઝ સાતોંકી;

સખી સાતવી.

કહું કયા મંએ માયાકી અબ ખુબીયાં,
જહાંમે ઇસકી હયે સબ ખુબીયાં;
નહોતી અગર દવલતે અયે મહેરબાં,
નીહાં ચીઝે હમપર નહોતી અયાં;
સખી સાતમી યું કહે પીઆ મેરા માયાકે નશેમે ચુર રહે.
વો હયે મનસ્શી અકસીર જીસ્સે દુખ દીલદર દુર રહે;
લાંબે કરે ખશાસત ઉનકી ખીદમતગારીમેં હુઝુર રહે,
રીસાલંગર ઉસ્તાદ હમારે સદા ગીઆનભર પુર રહે;
નંદા જીતા ફરમાતે અગર અપની ગત લાતે;
ખીઆલ દેનીને લીખા મહા–આની–નશેબાઝ સાતોકી.

તમામ શુદ.

[illegible] તિલિસ્મે હોશરૂબા [illegible]

[illegible] કિતાબકી [illegible] તઆરિફકી [illegible] હય કે તમામ જમાના જાનના [illegible] કે તમામ કિસ્સોંમેં મકબુલહય ઇસ [illegible] અમીર હમઝા સાહેબને અફરાસિયાબ [illegible] કે તિલિસ્માતોકો ઉસસે લડકર ફના [illegible] ઉસમેં [illegible] હય, ઉમર ઐયારકી ઐયારીયે પઢકર હસતે હસતે લોટ ન જાય તો કમાલ [illegible] મુસલમાનોકી બહાદુરીએ ઇસ લામકા નકશ, મયદાન જંગકેસીન, ગરજ કિતાબ કયા હય એક મરક્કા ખીંચકર. શાએરને આપકે સામને રખ દીયા હય આશિકોંકી તો જાન હય. નજમે નઝર દોમેનો કમાલ કિયા હુવા હયા [illegible] દેખને પરહી મુનહસિર હય જયાદા તઆરિફ કરના ગોયા સોનપર મુલમ્મા ચઢાને કે બરાબર હય જબાન, ઉર્દુ સહેલી હરકિસીકો સમઝ પડ સકતી હય કાગજ ગ્લેજ સુનેરી પુંઠા પુસ્તક રોયલ આઠ પેજી કે ૫૦૦ સફેકી કીતાબકે સિર્ફ રૂ. ૨—૮—૦ પોસ્ટેજ ૦ ૪—૦

અલફ લયેલા

યા અની એક હઝાર ઔર એક રાતકા એબકા ખઝાના. શાયકીન! મશહુર અલફ લયેલાકે નામસે શાયદહી કોઇ બેખબર હોગાં યહ વોહ કીતાબ હય જીસકી શાન. આજ જમાને ભરમે મીલનાં મુશકીલ હય. રંજીદા દિલકો આરામ દેનેવાલા યહી એક નુકમા વય દીલકો ખીંચનેવાલા સહરનુમાં કિસ્સોકા માઝે' મારતાં સમંદર જીસકે લીયે મશહુર ઈંગ્રેજ ગ્લેડસ્ટન કહેતા હય કે "જો કોઇ બહોતહી ઉમ્દા કિતાબોકા અભ્યાસ કરનેકે લીયે અગર મુજસે કહેતો કભીભી મેં અલફલયેલાક રખે બગયર ન રહું" જીસને ન દેખી ઉસકે જેસા કમનસીબ કોઇ ન હોગા કી અજલહ ઉમ્દા હોનેકે સાથ કિમત બહોત કમ રખનેમેં આઇ હય. સુનેરી જીલ્દ ઔર ઉમદા કાગજવાલી હૈ કિ. રૂ. ૨—૮ ટપાલ ખર્ચ મ.ક.

ઉર્દુ ડ્રામા

ઉર્દુ જબાન ઔર ગુજરાતી હરફોંમેં

	રૂ. આ
અમૃત ૦—૬—૦ અલ્લાઉદીન	૦—૬
અલીબાબા ઔર ચાલીસ ચોર	૦—૬
અસીરેહિર્સ—શેરીડનકે પીઝારો પરસે	૦—૬
એ. જામેસખાવત ઉર્ફે બાદશાહે ફુદાદોસ્ત.	૦—૪
ઇંદ્રસભા—તસબીરવાલી	૦—૧
ઇંતેકામ, ૦—૬—૦ કતલેનઝીર	૦—૬
કસોટી ઉર્ફે દોરંગી દુન્યા	૦—૬
કાલી નાગન—ઉર્ફે જન મુરીદ	૦—૬
ખ્વાબેહસ્તી—ફૈજેસોહબત	૦—૬
ખુબસુરત બલા—સાદી	૦—૪
ખુબ સુરતબલા તસબીરવાલી	૦—૮
ખુશરૂ હસીના	૦—૬
ખુનેનાહક—શેકસપીયરકે હેમલેટ પરસે	૦—૬
ખુનેજીગર—	૦—[illegible]
ગુલરૂઅરાના ઉર્ફે ઉકલતકા નગીના.	૦—૬
ગુલશને અફ્ફત	૦—૬
ગુલીસ્તાને ખાનદાને દાનાન	૦—૬
ગુલબકાવલી ૦—૬—૦ ચતરબકાવલી	૦—૬
જહરી સાંપ ઉર્ફે દગેરાબન્ ખુન.	૦—૬
દાગેહશરત—જમીસાર ઉર્ફે શાહી ફરહાદ	૦—૬
દીલ આરાન	૦
દીલફરોશ—મરચન્ટ ઓફ વેનીસ પરસે	૦
દુશમને ઇમાન. ૦—[illegible] ધુપ—છાવ	૦—૬
નેક નીયત યાને ચંદ્રાવલી.	૦—૬
બજમેફાની—રોમ્યો જુલીયટ પરસે	૦—૬
ભુલભુલેયા ૦—૬—૦ મીઠાઝહર	૦—૬
શહીદેનાજ	૦—[illegible]
સયદે હસવ—કીંગ રીચર્ડ થ્રી થર્ડ કાઢાગા	૦—૬
સુનેરી ખંજર	૦—૬
સુનેરી ફરેબ	૦—૬
સુફેદખૂન—કીંગલીયર પરસે	૦—૬

મીલનેકા પતા—મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે તીન દરવાજા—અહેમદાવાદ.